

SANVAITINIS KATALIKISZKAS LAIKRASZTIS.

Nr. 35 SHENANDOAH, PA., & GREATER NEW YORK, N.Y. 2 d. Rugsėjo (September) 1904 M. **Metai IV**
 Entered as second-class matter Dec. 15, 1903, at the P.O. at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879.

W. H. MORTIMER

Padirbejas Paszveitalu

Deimentu * Zemeziugu
 Kiszeniniu ir Sienos Dziejoriu

Pottsville, Pa.

Jeigu geri alaus, tai pabandyk
 Columbia alaus. Pastiprinantis
 gerasas yra tokspat reikalingas.
 kaip pastiprinantis valgis.

COLUMBIA ALUS

sutramins troszkulį ir atgnivys tave.

Pardavinėjamas puse pantės hak-
 suose.

Ofisas: 110 So. Main St.,
 Shenandoah, Pa.

Moteriszkų Veseiles Reikmeniu.

Cion yra storas, kuriame kiekvienas rubas aiškų
 prekės ženklą turi, kur kiekvienas pirkėjas lygią prekę
 užmoka ir lygiu meilingumu patarnaujamas.

Sičion, jei kokiu nors budu apsirikit, arba pirkot,
 kas jums paskui nepatinka, daugiau nieko neprivalot
 daryti, kaip tik mums tai pasakyti, o bus roda gauta.

Mės nei viena, kurs savo atsilankymu mūsų krautu-
 vėj mus pagarbintų, nepaliekam neužganėdintą, jei tik
 apie jo neužganėdinimą žinom.

Departamentas moteriszkų gatavų rūbų randasi ant
 antrojo floro, kur sekančius daiktus pasižiūrėti gašlit:

- Baltų kynietiško šilko dresų 12.00
- Apdrukuotų šilkininių dresių, 9.75 ir 10.75
- Baltų lawn dresių 2.98 iki 4.98
- Silkinijų jupkių, baltų ir dažytų 1.98 iki 5.98
- Atskirių kleidžių, audiminių ir šilkininių 1.98 iki 15.00
- Silkinijų jekų 2.99 iki 20.00

Tiems, ką mieliasu perka materijolą dresėms, vely-
 tume atsilankyti mūsų dresės tavorų ir šilkų departa-
 mente ant vyriausio floro, kur pamatysit visus naujaus-
 ius tavorus ir apstatalus ant miernų prekių.

J. MIEHLE & SON

5 & 7 North Centre St., POTTSVILLE, PA.

Lietuviszka Aptieka

C. POVINSKAS

21 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

Mės turim liekarstų nuo visokių
 ligų. Asz buvau aptiekorium Lie-
 tuvoj, tai asz išdirbu kuogieriau
 sias gyduoles nuo visokių ligų.

Jeigu sergate nuo reumatizmo,
 szalezio, galvos skaudėjimu, strėnų
 etc., prasau ateiti pas mane, o gav-
 sit geriausią gydynolį. Turim par-
 duot **DELIU.**

Agarsinimas.

Visokių mažo-
 žių, draugystėms
 kukardų, visokių
 pečiųų su vardu
 ir pravarde galite
 gauti geriausiai ir
 pigiausiai nupirk-
 ti pas

R. H. MORGAN

23 N. Main St.,
 SHENANDOAH, PA.

Daugiau kaip
 30 metas ismęginat
Dr. RICHTERO
 vėsių sveikū žiomas

**"ANKER" (Inkarinis)
 PAIN EXPELLER.**

jeis gėtinis gyduole nuo

Rėumatizmo,
 Neuralgijos, Sausgelos,
 Strėnu Skaudėjimo ir tt.

je visokiu Rėumatizsku
 skaudėjimu.

at 25c. ir 50c. pas visus
 aptiekorius arba pas

A. S. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

Szenadorio geriausias fotogra-
 fistas

RICHARD DABB,

29 W. Centre St., Shenandoah, Pa.

Padaidina fotografijas konografianisiose
 kolorose. Sermėnų fotografijas nu-
 ima ant greito pareikalavimo, teipi ve-
 eilių fotografijas padaro kogeriausiai.
 Pabandykit, o busit užganėdinti

A. HOLDERMAN'O

112 N. Main St., Shenandoah, Pa.
 už Keithan'o keptuvės, geriausias
 vieta Shenandoryje pirkti LAIK-
 RODELIUS, laikrodzius, szdabi-
 nius ziedus ir visokius brangumy-
 nus, teipogisėms pataisyti. Kiek
 vienas daiktas yra gvarantuojamas

Kaz. Radzevicius, 121 East Centre St., Shenandoah, Pa.

točiaus szale Lehigh Vallės dypto, po deszineti rankai, elnanti młesta. Tai puikianda ir szvartausia vieta dėl vėsių ir labai paranki dėl tu, kurie atkeliauja į Shenandoah, Pa. Apert visokių arkių ir alaus turi didelę zopotą pargabentų iš Europos visokių ynu, cigaru, o telpogi priliko visokių valgius ir oisterius. Pakelvingi gali gauti ukavę ir prietiską rodą visame.

Telpgi parduođu szpikortes ir sūnezis plūgis į visas dalis szvieto.

Nauja Knyga:

„Mokslas Tikėjimo ir Doros“
— 214 puslapių, kaštuoja tik
75c. Ta knyga reikalinga kiek-
vienam katalikui.

Amendment Number Five

Concurrent Resolution of the Senate and
Assembly

Proposing an amendment to section seven
of article seven of the constitution.

Section 1. Resolved (if the assembly concur), that section seven of article seven be amended so as to read as follows:

§ 7. Forest preserve.—The lands of the state, now owned or hereafter acquired, constituting the forest preserve as now fixed by law, shall be forever kept as wild forest lands, except as hereinafter provided. They shall not be leased, sold or exchanged, or be taken by any corporation, public or private, nor shall the timber thereon be sold, removed or destroyed. The legislature may authorize the removal of dead timber on burned areas so far as necessary for reforestation, through officers and employees of the state, but not by contract. The legislature may also authorize the sale of lands outside of the limits of the Adirondack park and the Catskill park as such parks are now established by law. The proceeds of such sales shall be set apart in a separate fund and used only for the purchase of lands in such parks. A violation of this section may be restrained at the suit of the people or with the consent of the supreme court on notice to the attorney-general at the suit of any citizen of the state.

§ 2. Resolved (if the assembly concur), that the foregoing amendment be referred to the legislature to be chosen at the next general election of senators, and in conformity with section one, of article fourteen of the constitution, be published for three months previous to the time of such election.

STATE OF NEW YORK:
IN SENATE, Apr. 4, 1904.

The foregoing resolution was duly passed, a majority of all the senators elected voting in favor thereof, three-fifths being present.

By order of the Senate,
FRANK W. HIGGINS,
President.

STATE OF NEW YORK:
IN ASSEMBLY, Apr. 9, 1904.
The foregoing resolution was duly passed, a majority of all the members elected to the assembly voting in favor thereof, three-fifths being present.

By order of the Assembly,
S. F. NIXON,
Speaker.

STATE OF NEW YORK, } sk.:
Office of the Secretary of State.

I have compared the preceding copy of concurrent resolution, proposing an amendment to section seven of article seven of the Constitution, with the original concurrent resolution on file in this office, and I do hereby certify that the same is a correct transcript therefrom, and of the whole thereof.

Given under my hand and the seal of office of the Secretary of State, at the city of Albany, this twenty-fifth day of July, in the year of our Lord, one thousand nine hundred and four.

[L. S.]
JOHN F. O'BRIEN,
Secretary of State.

Per Dvideszimts Metu

Aš gydžiau visokias chroniškas ligas su didžiausia pasekme. Priežastis mano pasisekimo yra ta, kad aš negydau kitokių ir KAD MANO VAISTAI YRA IŠBANDYTI IR TAPO IŠRASTI GERIAUSIAIS AŠ pažįstu ligas kurias aš gydau, taip, kaip kurdikas pažįsta savo abėcėlę.

Daugelis metų datyrimo ir pasekimo gydymo padarė mane užsitikimu siulyti tau, kuris sergi, tą pačią gerą išeią, kurią apturėjo tukstandiai kitų. Datyrimas yra geriausias mokintojas. Mano gydyme ligonių nėra jokio spėjimo, bandymo ar nenusisekimo. Aš žinau, ką aš galiu padaryti gydyme ligos ir aš padariau kaip reikia.

ASZ ISZGYDAU KUR KITI NEGALI.

Biaurus, ir taip vadinami beviltiniai ir neišgydomi atsitikimai pateko man vienal, ir man linkma yra pasakyti, jog aš pagelbėjau daugelį tų, kurie neturėjo vilties išgyti, kurie buvo išbandę visokius daktarus be pasisekimo. Mano gyduoles yra surinktos iš geriausių vaistų ir po mano ištyrimui padėjimo, gyduoles siunčiamos kožnam ligoniui, yra sudaromos po mano paties priežiura.

Šimtai padėkavonių ateina pas mane nuo dėkingų gydytinių, kurie taip išgydyti. Aš galiu tą patį padaryti dėl tavęs, ką esu padaręs dėl kitų. Jeigu tu aplesi šią progą pasigydyti, tai kaltė yra tavo ir pralaimė bus tavo. Ant galo tu vienog ateisi pas mane.

Rašyk pas mane su pilniausiu užsitikėjimu, o apturėsi mano rodą ir mano gyduoles be gais-ties. Perskaityk sekancias padėkavones. Parašyk pas gydytinius, jeigu nori išgirsti tiesą.

Jerome, Ariz.

Brangus Profesoriai Collins:—
Kam aš niekad netikėjau, tas dabar yra tikra tiesa. Jūs išgydėte mane nuo mano chroniškių ir pavojingų ligų pilnai ir aš nesugebiau patirtina išvėikti mano širdingą padėkavę ir nuostabiąją iš jūsų gydyto. Kiekvienas žino žino, kuom aš buvau prieš mano gydymą pas jus ir po trijų mėnesių gydymo, aš netik išgydžiau savo ligą, bet dar įsinauį geriau ir smagiau negu aš įsinauį prieš apsirgimą.

Tamista esį prakilnam žmogui ir neimi nuo žmonis pinigų, kaip daugelis kitų, bet išgydai juos į trumpiausią laiką be didelių kaštų. Koksas sargantis tyras ar moteris negali padaryti geriau, kaip priimti jūsų pagalbį ir je bus išgydžiau greičiau ir tikrai.

Su guodone,
Emory Jons.

Palmerton, Pa.

Mano Brangus Profesoriai Collins:—
Labai man likima pranešti jums, kad po trumpiau jūsų gydymui aš įsinauį labai gerai. Aš įsinauį, lyg kad bučiau gimęs iš naujo. Jūsų puikios gyduoles išgydė mano skausmą krūtineje ir širdieno, kurie skausmai kaubino maną per daugelį metų. Mano trumpas kvėpavimas išgyko telpi ir aš dabar neturiu sunkybės kvėpuoti. Mano valguomas sugydo vėl ir mano sveikata yra tokia, kokios aš nieu turėjau.

Dėkavodamas jums labai gražiai iš jūsų malonį ir gerą gydymą, aš rekomenduojau jus šaukiantai visiems savo šėvynainiams.

Su guodone,
Vincentas Gregar.

Mingo Junction, Ohio.

Brangus Dže Collins:—
Sėpnytos sanvartės atgal nieks pagelbėjo saikyti kad aš gyvensiu. Mano pilvins neruškis ir skausmai širdieno kuone ukšmągė mane. Aš vėmiau po kožnam valgiu su tokia įtaiga, kad būdmas maistas manų, turėjo dėl manų didžiausią pasigalėjimą. Aš nu-ginau daktarus ant daktarų, išleida Rimtas doleris ant visokių vaistų, bet aš negalėjau rasti pagelbos niekur. Viskas iš mano drągų norodė man Tamista. Aš padariau pas jus, aprašydamas savo padėjimą ir dabar, į sėpnytas trumpas sanvartės, nematydamas nė įsug, likau išgydžiau. Tas yra daugelis, negu aš tikėjau. Tas yra pastebėtina, Brangus Dže ir aš niekuomet nepamiršiu jūsų maloningu ir rekomenduojau jus visur kožnam, kurį tik pasįstu.

Su guodone, Jonas Jurečko.

E. C. Collins, President, N.Y. Medical Institute, 140 W. 34-th St. New York, N.Y.

Organas Susivienijimo Lietuviu Rymo Kataliku Amerikoje.

Evangelija

15 ned. po Sek., pagal šv. Luk. VII.

Aną namų tą Jėzus į miestą, kur vadinas Natus ir tą su juomi mokytiniai jo į minia didė. O kad prisartiato pas vartus miesto, štai nešė numirėlį, sunų vienatinį motinos jo, o ta buvo našlė; o minia miesto dide su ja. Kurį išvydęs Viešpats, pasigailėjo jos ir tarė jai: Neverk! Ir prisartiato ir dasilytėjo garbo. (O tie, kurie nešė, apstojos.) Ir tarė: Jamikaiti, tau sakau: kelkis! Ir sėdosi, kursai buvo numiręs, ir pradėjo kalbėti. Ir atidavė jį motinai jo. Ir apėmė visus baimė; ir garbino Dievą, tardami: Juog pranašas didis kėlėsi tarp mūsų ir juog Dievas aplankė žmones savo.

Kunigas Maksimilijonas Ryla

Lietuvis—Jezuitas. 1802—1848.

Surasė J. Norjautas.

Man teko vieną syk' užkliuti už Italijos sostapilės ir sustoti vienuose lenkiškuose namuose. Laikas smagiai bėgo, besilankant dienomis po įstabias bazilikas, bažnyčias, po puikius muzėjus, pavelsių galerijas, o vakarais besimaisant po draugystę. Po vakarienės, prieš išsikirstyant kas sau, tankiai da šnekučiuojame, būdavo, kokią valandėlę: jautieje juokauja, ką nors prasimanę, senesni linksmina visus su pasakutėmis. Bet neretai nelaimingas tėvynės sūnus raminais, būdavo, laimingesni praieities atsiminimais. Man, nesijaučiant tos pačios tėvynės sūnum ir negalint vienytis su jais patrijotizme, buvo lemčiau paklausti kokios gražios pasakutės, negu tokių pasididžiavimų, jau keliom eilėm žinomų, kaip štai išvadavimu Europos nuo turkų ties Vienna, aurtorium kryžiuokų, Gruenvaldu ir tt., ypač juog tose pasakose apei lietuvius nebūdavo girdėti anė šapt. Netrukus teip įsibodo tas patrijotizmas, kad nekantru darėsi klausant ir nekartą sau mislijau: tai tik da skystimai tie lenkai, nieko daugiau nenusitvers, kaip savo lenkus.

Vieną syk', pavakarienuvus, vienas iš senesnių užmė pasakoti apie vieną jezuitą, pragarsėjusį Ryme mokslu, iškala ir meile artymo. Visa pasaka susidėjo iš žingėdžių anekdotų, kurių pasakotojas dikėliai apie tą keistą šv. Ignato sūnų žinojo; teip kad visiems, nė manęs neišskyrus, smagu buvo klausyti. Bet kokie man pasidarė dyvai, kaip mūsų pasakotojas, jau nemazai pripasakojęs

ir lyg mislydamas vienu tarpu, ir neatsimis da ko nors, pasakė j mane atsikreipęs: „Ar žinai, tamista. kad tas jezuitas buvo lietuvis; aš turiu jo portretą, jei norėsit, parodysiu; labai gražus buvo žmogus.“ Nusistebėjęs nežinojau ką sakyti; nuleidau akis žemyn ir tylėjau; kiti teip-pat tylėjo; susipratęs ištauria pasakotojui ačiū ir, nežinau kam, apsukau akim aplinkui; visi j mane žiūrėjo su kasžin kokia iškilminga, daug reškiančia tyla ant veidų. Ta dimna tyla sukėlė manyje naujus jausmus: aš gilumo širdies didžiavausi iš to jezuito, jis staiga pasidarė man lyg artimesnis, o kitiems tolimesnis; man rodė, kad kiti su padėtom stebėtinais j mane akimi dabar man pavydi tokio tautiečio. Pasakotojas atsiminė da vieną pasakėlę, kaip tas mano vientautis mokėjęs dailiai raitas joti, kaip Florencijoje sakinėjęs kasdien per visą mėnesį pamokslus, kaip po pamokslui skraided ant arklio po miestą ir kaip svietas gėrėjęs iš tokio šaunaus jezuito. Paskui stojom ir išsikirstėme.

Nuo to sykio jau daugiau neerzino manęs lenkų patrijotizmas. Man gaila ir negražu darėsi, kad pirmiau be reikalo jiems pavydydavau. Pasišnekėti suvėjuo apie savo tautos didvyrius, užsitarnavusius tėvynei, arba šep garsesnius žmones, pasigėrėti jų darbais ir garbe, pasikurstyti jų pavyzdais, — tai šventa priderystė tautiečių.

Teip mislydamas ir neturėdamas tuotarpu su kuo iš burnos pasidalinti lietuviškais jausmais, aš pasiryžau plunksna skelbti, nors prie to nepratusia, lietuviams užmirštus, atsižymėjusius svetur mūsų tautiečius.

Pirmutinis, apie kurį pritinkiausiai rašyti, yra, žinoma, tas jezuitas, kas padarė ant manęs minėtą augščiau įspudį. Beto, jis ir šep, vertas šiokios-tokios lietuvių atydos.

I.

Maksimilijonas Ryla, bajoraitis, gimė 31 Gruodžio 1802 metuose, Telšiu paviete. Mokinosi iš pradžių artimiausioje pradedamoje mokykloje, o paaukęs įstojo į Polocko akademią, valdomą jezuitų, kurią visai da jaunutis pabaigė su magistro filiozofijos laipsniu. Buvo tai laikas, kuomet tik vienoj Rosijoje buvo užsilikę jezuitai. Ciecorinė Katarina II nedavė apskelbti Klemenso XIV brevės, panaikinancios jezuitų ordenu; Rymas, užsiėmęs Francijos dalykais, apgarsinimo nepriziūrėjo; patys-gi jezuitai nė tokie greitai buvo skirstytis; teip ir užsil-

ko. Daugiausiai jų prisilaikė Baltgudijoje. Katarinos įpėdinis, ciecorius Povylyas da labiau už juos užtaravo, o rusų bajorija ypatingai mylėjo: daugumas paveda, būdavo, jezuitams auklėti savo vaikus, nors tai neparanku buvo nė mokiniojams, nėmokiniams, nes vietinės tiesos draudė pravoslavams perėjinti j katalikų tikėjimą. Pasėmės tokio nelėmto auklėjimo pasirodė gana liudnos. Viens Galicinukas,*) pereinamas viešai j katalikystę, padarė nemazai triuksmo Rusijoje. Konvertito tėvas, Aleksandro I ministras, įpyko ant jezuitų ir užsipuolė ant ciecoriaus reikalavo, kad išvystų visus juos iš viešpatystės. Aleksandras, kurio senis Galicinas niekaip neatleido, pasirašė ant ukazo.

Tuotarpu, kaip 1820 metuose du šimtu su viršum jezuitų ruošėsi iš Rosijos, jaunutis Ryla, spėjęs juos pamėgti ir keitinąs j patsai įstoti j ordenu, nežinojo ką dabar daryti: ar eiti su persekiojamaisais, ar likti tėvynėje? Jam bedvejojausant ir kur galint besiteiraujant, teko išgirsti apie jezuitus visokių šnekų. Vieni juos kiek pajėgdami peikė ir pravardžiuo farizeuškais, netikėliais, nepatrijotais; kiti, priešingai, gyrė. Maksimilijonas neilgai trukęs persitikirno, juog jezuitai yra karščiausiai katalikais ir nė mementkiausius patrijotais. Nekurie uolumas ir patrijotizmo faktai šitų, ką dabar iš Rosijos varomi, buvo jam gerai žinomi: jie dražiausiai grynė unijotus Baltgudijoje nuo pravoslavijos; jie pirmutiniai atvertė slapta iš pravoslavijos j katalikystę keliolika augštesnės kilmės moterių; priezastis jų dabar persekiojimo irgi nekąs daugiau, kaip uolumas iš jų pusės, o neapykanta katalikystės iš pusės persekioju. Ryla baigė dvejoti ir pradėjo j kelionę rengtis.

Su keliais jezuitais jis nuvyko j Rymą, kur tapo tuojaus priimtas j ordenu.

Noviciąta (t. y. laiką, paskirtą iširti pašankimą) laikė jezuitų konvikte, prie šv. Andriejaus bažnyčios, netoli Kvirinalo. Pasakojta, būk mūsų Maksimilijonas per prigimtą linksmumą atkreipęs ant savęs perdėtinai akį; niekiek, sako, reikėję, o butų jį visai iš konvikto atstatę. Vienas tikta iš jų spėjo, kad iš kandidato gal išieiti vyras, ir persėkėjęs kitus to nedaryti. Netrukus ir visiems pasidarė aišku, kad neapsirikta, pasilekiant konvikte tam svetmtaūčiui.

(Tolau sus.)

*) Jis paskui tapo kunigu, misjonieru ir mirė Suvienytose Amerikos Valstijose.

Vienybė ar separatizmas?

Asiakymas kritikams „Lietuvių Balsas“.

(Taša.)

O manifeste Tautiškojo Rundo nuo 10 d. geg. m. 1863 m. 4-me punkte tapo apskelbtas principas: „užtikrinimo broliškoms tautoms Lietuvos ir Rusiųjų, sujungtoms su Lenkija, plačiausio tautiško lavinimos ir jų kalbos“ (Ib. 9 p.); visi gi „centralizacijos užsigeidimai, užmetimas pergalės vienos provincijos ant kitos ir nepripažinimas žmonių valios, kur ji atbus“ tapo paniekinti, kaip galintys „sutraukti vienybę Lietuvos ir Rusijos su Lenkija.“ (Cfr. „Ruch“ N. 10), nes „ne centralizacija, ne pergalė, ne policija ir fanfaronavimu sulaikomi yra žmonės ir provincijos vienybėje ir sanrūšyje, bet pritaikiniu principo godonės, valios ir individualystės“ (Ibid.).

Ziūrėdamas į tautišką šios gadinės judėjimą Lietuvoje per anuos principus, god. autorius turi pilną tiesą rašyti:

„Luomų antagonizmas — liekanos senovinio draugijos surėdymo tarp Lietuvos bajorų, kalbančių lenkiškai ir išsimėčiusių tarp vietinių žmonių, kalbančių lietuviškai, padarė tai, jog išsidirbo negeistinas dėl interesų abiejų pusių neįsitikėjimas. Didieji žemės valdytojai, Lietuviai, kalbantys lenkiškai, lietuvišką kalbą laiko už „muzikų šneka“. Žmonės, jau suprantantys savo tiesas ir vis labiau prisirišantys prie savo kalbos ir prie savo tradicijų, neįtiki žmonėms, kurie jų kalbos negodoja ir laiko juos, jei ne už svetimus, tai bent už „renegatus“ savo, tautos. O kad tie „renegatai“ kalba vien tik lenkiškai, tad tas Lietuvos žmonių neįsitikėjimas išsiplėčia ant visos Lenkų tautos.“ (Gierszinski, Op. c. 11 p.)

Ką gi tad Lietuvos bajorai turi daryti dėl panaikinimo to neįtikėjimo? God. autorius šep pataria:

„Tegu Lietuvos bajorai, išsimėtę tarp Lietuvių gyros rasos, neצרintų jų šaltu arba niekinančiu užsilikymu atbudusiam tautiškame lietuviškame judėjime. Tegu Lietuvių savo neįtikėjimo į lenkišką kalbančius bajorus neplėstų neteisingai ant visos Lenkų tautos, — o pageidaujama santarvę ir santaika įvyktų tarp dviejų tautų.“ (Ibid. 17 p.)

Teip tatau sulyg p. Gierszinski Lietuvos bajorija turi parodyti savo simpatiją prie lietuviško judėjimo ir jo veikę, o ne šaltumą ir niekinimą, kaip lyg šiol buvo, — arba kitais žodžiais sakant, turi citi su mums kartu, o ne prieš mus ir išsirinkti sau devizą: *v i e n y b ė, n e s e p a r a t i z m a s.*

— Ale darbas su žmonėmis ir dėl žmonių gal užgauna bajorišką šlovę? gal nepritinka Lietuvos muzikas švieti ir prie tautiško susipratimo vesti? gal bajorams, turintiems aristokratiškas tradicijas, neįspūla nulipti „nuo didystės pilnų augštybių“ — iš baimės nusidemo-kratizavimo ir nustojimo bajoriškos šviesybės?

Seniaus, viešpataujant teorijai apei kilmę chlopo i Chamo, o bajoro iš Jafeto, šitokie prietariai ištikro turėjo savo prasmę. Dabar-gi, XX amžiuje, Dievui dėkui, vis labiau jie daros anachronizmu. Keno tai nuopelnas: ar greit žengiančios geryncios, kaip vieni tvirtina; ar gilias suprustos krikščioniškos dvasios, pripažįstančios kiekviename žmoguje, kaip padarytame ant Dievo paveiklo ir pavidumo, begalinę vertybę, kaip kiti mena; argi abiejų tų veikėjų kartu paimtu, kaip mums rodos, — gana to, jog šendien nebužginsini regimo fakto — jog sunkybės punktas šliauzia iš augšto žemyn, nuo augštųjų luomų ant žmonių, ant draugijos

masos. „Žmonės, sako arcivyskupas Teodorovičius paskutinėje savo brošūroje „Z ostatnich doświadczeń“, turi ankščiaus ar veliaus pasidaryti ašimi, aplink kurią sukasi gyvianšieje bendrijos reikalai, renkas ir jungias visos kartos i bendrą darbą, i organizaciją, gilų pamatą turinčią tik vienybėje su žmonėmis... Jei nenorime pražūti, priduria tas pats augstas publicistas, lavinkime žmones teip, kad jie, nors savo sferoje pasilikdami, vienodai su mumis jaustų ir manytų... idant mēs ne kaipo reprezentantai sanjelės, bet plačios ir galingos taptume galime ir atsigime.“ Tad sulyg garbės vėčiausj arcipienį darbas dėl žmonių ir su žmonėmis — tai nauja, maloni priderystė dabartinės bajorijos. O tas darbas turi būti nevien dėl pasivaidinimo, bet tikras ir pamatinys. Uždedi laikraštį dėl žmonių, turi jis ginti valstiečių reikalus, žinoti visas žmonių skriaudas ir nesibijoti kalbėti apie jas. Jei dirbi dėl žmonių apšvietos, neužmiršk ir politiško valstiečių lavinimos, nes ginčas, ar turi chlopai balsą tautiškuose dalykuose ar neturi, šendien teip-pat būtų ne vietoje, kaip ir ginčas prieš dvidešimtį metų apie tai, kas Lenkų bajorijai artimesnis — Vokiečių baronas ar Lenkų chlopas? Visi tame atžvilgyje abejojimai šendien jau išnyko. Prūsų haktizmas atvėrė Lenkams akis ir išmokė branginti Lenkų chlopą. Todel ir demokratiškoji srauja Lenkų draugijoje vis didinas. Seniaus galėjo sakyti, jog demokracija Lenkuose tai tik apgaulė arba rėksnių išmisias. Šendienai, kaip sako p. Vigilax „Krajuje“ (N. 22, 1903) yra tai dalykas negirdėtai reališkas, nes jau aišku, jog „Lenkų draugija apskritai, o Galicijos ypatingai demokratizuojasi stebėtinu budu. Ta permaina eina nepaliaudama, sparčiai, regimai. Atskirus apsi-reiškimus to didelio proceso gal pasergėti ir tikrai aprašyti, bet dar neužgimė karta, kuriai bus pavesta mislimi apimti visos jo pasekmės.“ Nes „demokratizuojasi viskas aplinkui. Demokratizuojasi pamatas ekonomiškosios buities; demokratizuojasi žemė per parceliaciją... Demokratizuojasi... politiškėje supratimai. Demokratizuojasi, galų gale, net ir tai, kas darė šerdį Lenkų protystės: poezija ir apysaka. Nes jei čvertamž atgal draugija, išreikšta lenkiškoje literaturoje, buvo bajoriškoji, tai šendien jau nebedaug bėra Lenkų autorii, kurie sodžiaus dvarą sugebėtų aprašyti; ir priešingai, yra puštinas skaitlius rašęjų, pasaulę teip aprašančių, kaip kad dvarų ten visiškai nebutų, lyg kad jau butų atėjęs laikas, kad jau galėtų apie juos užmiršti“.

Iš viso to regimai patsai išcina sekantys praktiškas išvedimas: jei lenkiškojoje draugijoje sunkumo punktas pradėjo sparčiai citi nuo bajorų i žmonių pusę, jei to ėjimo suturėti jau nebegalima, tad Lenkų bajorai, jei nenori užpakalyje atsikyrtę pasilikti, turi patis rupintis prisipratinti prie žmonių. Reikia ėe ir pripažinti: lenkiškoji bajorija gerai tai suprato ir žymiai pradėjo tos programos laikyti. Gana ėe pažymėti svarbiausj veiklumą Maks. Jackauskio ir jo įpėdinių Poznaniuje.

Teip tatau, kaip balsas iš Paryžiaus (p. Gierszinski), teip ir balsas iš Lwovo (arciv. Teodorovičius) tą patį patvirtina tikitai kitokiū budu, ką buvome pasakę mūsų „Lietuvių Balsas“, t. y. jog bajorija turi šokias-tokias priderystes iš atžvilgio i žmones, jog nepridera jai nuo žmonių šalintis, pasilikant surudijusiam separatizme, bet priešingai turi nemelagintai prie žmonių prisiriantinti, parodyti jiems prilankumą ne tikitai žodžiais, bet ir darbas ir pasišventimtu. Tiesa, draugijinės sankalbos Lietuvoje yra kitokios, neg Lenkijoje; vienok kas iš geros valios neužsimerkia, tas turi pasergėti, jog ir

Lietuvoje demokratizacija kasdieną tolyn žengia, teip kad tie laikai, kad bajorija buvo vyriausys gyvenimo veikėjas, rodos sparčiai baigias. Galima to gailėtis, bet negalima užginti. Tai jau įvykęs dalykas, su kuriuo prisieina rukotiis. Luomų pėrtvėrimai, seniau stori, kaip Kynų muras, šėndien teip suplonėjo, jog jau galima draugijinė difuzija, t. y. įsiskverbimas iš žėmesniosios luomos į augštesniąją ir antraip. Todėl laikas jau musų bajorijai užbaigti erą egoististiško užsidarymo pas save su luominiais savo reikalais ir išėiti ant platenės dirvos ir pradėti naują erą—solidariškumo su žmonėmis, melalėgingo prisiartinimo prie jų ir susibroliavimo.

Aiškus dalykas, jog tasai prisiartinimas prie žmonių nelengvas. Jis visųpirmu reikalauja išmokimo lietuviškos kalbos ir pamylėjimo jos, kaip savosios; toliaus, reikalauja „pergalėjimo savęs, didelės kantrybės, susitūrėjimo, kartais-gi net didelio mokėjimo dovanoti“.—„Reikia, teisingai įspėja kitas autorius, suturėti perdidelį jautrumą girdėjimo ir paoustymo, suturėti histėriją ausių ir nosies. Reikia suprasti, jog gyvename laike didžių pervartų žmonėse“ (Vigilax).

Teip tat į dabartinius santikius žiuri žmonės viesūs ir giliaus galvojančijs. Su nulidimu tečiaus reikia čė pažymėti, jog tos rūšies žmonės pas mus Lietuvoje, ypač vyresnėje kartoje yra reti. Milžiniškas daugumas musų „išmintingų ir ramių senelių“ lygiai iš dvarponių, kaip ir iš dvariškių, arba apie nieką negalvoja, tik apie „vintelį“, arba mąno, jog Lietuvoje nuo 50 metų nekokių permainų neįvyko ir neturį įvykti, nes seniaus jog gerai buvo, o gal ir geriaus buvo, neg dabar. „Prisiartinti prie žmonių? O kam? Jug žmonės vis pasiliks žmonėmis, o bajorai—bajorais. Lietuviškai mokytis, del žmonių darbuotis... Mercil... Tai litvomanų išmislas, daugiau nieko!“ Štai ką tankiausia girdžiame nuo tų, kuriems „del amžiaus, ir del užimamos vietos“ reikėtų atsistoti priešakyje tautiško lietuviško judėjimo. Nors kaž-kaip godotume tuos „senelius“, argi galime mės, Lietuviai, pripažinti jų ištikimybę tautiškame klausime, sutikti ant to nuo amžių separatizmo bajorų nuo žmonių ir nėdrįsti išpasakoti skirtingą numanymą viešai, net žinant, jog jiems gali tai nepatikti?

Mums rodos, jog čė tatau reikia, pritaikinti senovins priežodys: *A micus Plato, sed magis a mica veritas.*

To principo prisitūrėdami, mės ir parašėme savo „Lietuvių Balsą“, šaukdami musų bajorus į vienybę su Lietuvos žmonėmis, idant visi butų užviėnā, visi darytų lietuvių tautā. Misļ savo rupinomės išėdi ko-aiškiausia, kad nebutų ne jokios priezasties nesusipratimų. O vienok atsirado venas doras kritikas, kurs musų „Balsė“ ne šaukimā į vienybę atrado, bet... pakurstymā prie maistų ir namines karės! (Sic!) Driso įepėti, jog „Balso“ autorius kviečia „jaunuomenę atvirai priešintis vyškupams, klebonams, tėvams; nors ir pripažista jų ištikimybę, vienok širdyje savo ją niekina,*“ iš kalno juos aptaria, kaipo siauras ir kietas galvas, kaipo nevertas persiėmimo šviesybė tiesų, „atsiškaukime teip gražiai ir pamatingai išrodytų,**“ tai dar

* Įspėjimas visiškai be pamato, viena, dėlto, kad god. autorius musų dušioje nebuvo, antra, kad ir kokiuo stebkingu budu ir perregtų, nleko ten panašaus nerast.

** Įspėjimas, dar labiaus apsilėnkiantys su teisybė, nes tas, kurs kelbia kokiā idėją, nleko daugias teip labai netrokšta, kaip kad visi tų idėjų pripažinti.

keiščiaus išrdo... O kį, jei itikėty, o ką, jei per-sitikrintų šitie luinos, šitie naujieje Fabijai Kunk-tatoriai ir pradėtų saviškai, sulgy senelių budā dar-buotis vien del sutūrėjimo pergreito bėgimo jau-nuomenės, vien del atsistojimo prieš mano devizā: „tapk!“ ir jau tapo! Palaukkite-gi! Moku ir jus sutūrėti: šitai—paniekiniu ir užrėtinu: beveiliu jus priešais turėti ir verčiu stovėti priešingame abaže, kaip ir lyg šiol stovite. Nors mano atsiškaukimas turi tik grynā tiesā, kariausiu už ją, kaip žu Alkoranā, ir paduosiu ją, kaipo kokį užgintā vnišų, nes toks jaunuomeni visųskaniausys; vietoje pajudinti širdis, šlovingus jausmus ir ant to užbaigti, dar užgrajisiu ant įtūzimo stygų, nes jaunuomenė yra greitesnė prie maistų ir prie priešinimos vyresniems, neg prie pa-sidavimo sveikiems jų principams. Tas tebus jai malon-us, ką vyresnieje užgins. Tokiu budu ir snaudalius pažadinsiu ir bus „tapk ir tapo“ ir bus pasitusiai veikiai! — „God. autoriau!—toliau šaukia tas pats kritikas—atsiėvelgk, susimildamas, jog, gal buti ir nenoromis, užgauni, o gal ir vodyji viešam dalykui, teip staigiai reikalaudamas nuo vyresniųjų prityrusiųjų žmonių, idant užgintų tas gražias tiesas, kurių šėip jau, ištikro, niekas neužgintų, kad patsai to neprašytumei. Neskir apšviestinijos į du abažu teip aiškiami dalyke ir tokioju būdu nevuoktu, kas turi atsitiikti. Tuo savo atsiškaukimu, teisingu pamate ir išrodymuose, bet klaidingiausiu paniekinimo ištikimybių padažu apipiltu (omnium rerum janua auctoritas est. S. Augustinus), ar nori, ar nenori, tiktai sutūrėsi esenā tautiško susipratimo apšviestųjų pusėje. Visųpirmu sukeli prieš save tuos išmintingus ir ramius senelius, be savo išrokavimo, kurie iš visos širdies stotųsi po tavo šaliai, kad jų nebūtume šiuo kartu nuvilkęs. Nuo geros bylos atstumi dalį jaunuomenės, persiėmusios gerai užpelnytā godone savo tėvų, ar iš paklusnybės besiglau-džiančiū, dar neišdirbus neprigulmingų nuomoniu, pripratus jurare in verba magistri, iš iepriečio prisurinėčių nuomoniu vyriausybės, turinčios jų būryje itikėjimā. O ta kruvelė gali buti didesnė, neg god. autoriu rodos. O gal tai ir ne kruvelė, bet tiesiog diduma? Tada dalykai visiškai atsimainytų, nors užmanymas buvo geras.*) Toksai god. kritiko numanymas apie musų atsiškaukimā į Lietuvos didž-ponius, dvarponius ir bajorus.

Matome kritikā sutinkant ant visų musų privedžio-jimų apie reikalingumā vienybės tarp bajorų ir žmonių; pilniausia pripažista musų atsiškaukimā turint „tikrā teisybė“, tų teisybė esant „gražią“—; bet formā, kurioje ta teisybė buvo paduota, turi netikėtai už apverktinā, bet tiesiog nubaudimo vertā; ypač negali god. kritikas dovanoti mums už „užlietimą ištikimybių“.

Nekariausime čia už formā. Labiaus sugebantys publicistas tikrai būtų radęs ir formā geresnē, kuri ir apgaminai tiesai būtų naudingesnē buvusi ir niekeno savymėilės nebūtų užlietusi. Pirmieje su didžiausiu džiaugsmu pasveikintumėme tokį publicistā, kurs sugebėtų visiems itikti. Kadangi vienok toksai dar neužgimė, o reikalas pašaukti bajorus į vienybę su žmonėmis rodės mums perdidelys, tad tarėmės musų prideryste esant padaryti tiek, kiek galime, „sulgy principā: F e c i, quod potui, faciant meliora p o t e n t e s !“

(Pabaiga bus.)

* Tā kritikā apturėjome privatišku keliu dviejuose egzemplioruose. Buvo ir išpausta „Dirvoje-Zinyne“ N. 8. Jos autorius yra vienas iš doriausiuju knigių žemaitių vyškupystės, bajoru gimęs.

NAUJIENOS. Iš visur.

KARĖ MASKOLIŲ SU JAPONAIS.

Iš Tokio, japonų sostapilės, pareina žinia, juog 25 d. šio mėnesio, kad maskolių laivai ejo iš Port Arthur'o prieplaukos šaudyti į japonus, du laivai, torpėdų naikintojai, užėjo ant japonų povandeninių minų ir nuskendo. Port Arthur'e dar yra 5 didieji kariški maskolių laivai: Pobieda, Poltava, Peresviet, Retvizan ir Sevastopol; visi jie daugiaus ar mažiaus sužeisti.

Japonų pasistengimai paimti Port Arthur'o tvirtynę, ikišiol nenusisekė. Japonai turi sutraukę apie Port Arthur'ą jau per 300 didžiųjų armotų, kurias jie paėmė iš savo šalies tvirtynių. Su tomis armotomis ir daugybę kitų jie nuolatai bombarduoja maskolių tvirtynę. Laikas nuo laiko paskui cina japonų pulkai šturmu ant Port Arthur'o fortų; bet maskoliai vis juos atmuša, nesykį išmušdami šturmuojančius japonus iki paskutiniam.

Visas svietas stebisi iš narsumo maskoliškų kareivių ir jų viršininkų, kurie gina savo caro garbę užsidarę Port Arthur'e.

Kaip įjurtusia ties Port Arthur'u kariauja abi šalys, galima gerai suprasti iš raporto apie mušą forte Zaredutni.

Po generaliskam trijų dienų šturmui japonai iššovė visą 23 d. Ruggpiučio. 11 valandą vakare jie visas savo pajiegas sujungė, idant atakuoti fortą Zaredutni. Japonų kareiviai, ant pilvų šliauzdami naktį priešo visai netoli forto, nors maskolių armotos nuolat į juos šaudė. Prišliauzę gana arti maskoliškų baterijų, japonai metėsi ant šturmo. Simtai jų žuvo nuo maskoliškų armotų, bet užpakaliniai ejo nieko nepaisydami per savo užmuštų draugų lavonus ir veržėsi į fortą. Po dideli skerdynėi, galgale didelis skaitlius japonų įsiveržė į vidurį forto. Cia bet maskoliai puolėsi ant jų su durtuvais (štikais) ir išbadę didesnę pusę kitus išviję. Bėgant japonams, maskoliški kareiviai rėkė „ura!“... o armotos spiaudė į bėgančius plyšančiomis bombomis (karteč).

Neužilgio bet nauji pulkai japonų pradėjo veržtis į fortą; maskoliai sako, juog japonų kareivius varė ant šturmo jų viršininkai, šaudydami į nenorinčius eiti iš armotų. Vienok ir šitas antras atakas nenusisekė.

Tą pačią naktį japonai trečiu syk' su padidintom pajiegom mėgino paimti tvirtynę, bet be pasekmės. Saulė užtekėjus, visas kalnas pasirodė apklotas japonų lavonais. Iš ryto japonai pradėjo šaudyti į tą portą iš visų savo armotų. Maskoliai jiems atsakinėjo iš saviškių.

Maskolių jenerolas Gorbatovski pats prižiūrėjo šaudymą iš armotų, nors buvo nemiegojęs 6 dienas ir 6 naktis. 10 valandą japonai vėl pradėjo ataką, pirm savęs varydami daugybę mūly. Maskolių armotos tuojaus išmušė didžiumą mūly ir anuos išvaikė.

Vidurdienį tą pačią dieną japonai pradėjo kitą ataką, bet vėl negalėjo atsilaikyti prieš maskoliškas armotas.

Antrą valandą po piet japonų armotos pradėjo bombarduoti fortą, o jų pėstininkai ir kavalerija ejo ant šturmo. Maskoliai išmušę daugybę šturmuojančių, vėla atmušė ataką.

Tokia nuolatinė muša atėmė japonams pajiegas ir jie per visą ateinančią naktį nieko nedarė, ilsejosi.

Ant ryt japonų armotos pradėjo vėla bombarduoti fortą; maskoliai sulindę į forto požemius ilsejosi. Sekančią naktį maskolių liuosnoriai su kapitonu Stapperski išėjo iš forto ir mėgino sunaikinti artimiausią japonų bateriją; vienok jiems nenusisekė.

Maskolių laikraščiai garbina forto Zariadutni apgynėjus kaip didžiavirius.

Maskolių kariumenė po jenerolo Kuropatkin'o valdžia, ką ikišiol vis traukėsi prieš japonus, dabar jau stojo su jais į karę, netoli miesto Liao Jang. Japonai turi daug daugiaus vaiko už maskolius. Japonų esą į 250 tukstančių; jie yra pasidalinę į tris dalis, po jenerolais Oku, Nodzu ir Kuroki. Tie jenerolai iš trijų pusių gula ant maskolių jenerolo

Kuropatkinio, kurio kareivių skaitlius siekia į 200.000. Nors maskoliai turi 60.000 mažiau vaiko už japonus, bet užtai jų užpakalyje yra drutai apginkluotas miestas Liao Jang.

Japonai turi su savim į 1.000 armotų. Terp maskoliško vaiko, kurs dabar imasi su japonais ties Liao Jang, yra geriausi maskolių pulkai.

Sako, maskolių kareiviai tik vieno bijosi, o tai, kad Kuropatkinas vėla nelieptų jiems trauktis tolyn.

Muša ties Liao Jang yra svarbiausia nuo pradėjimo karės. Nuo šitos mušos pasekmės priguli visas karės likimas.

Generališka batalija prasidėjo 30 d. Ruggpiučio ir trauksis gal kelias dienas. Maskolių raitarija atsizymėjo pačioje mušos pradžioje.

Vieta, kur dabar mušasi japonai su maskoliais, yra didelė lyguma, apaugus kukuruzais (kornais). Kukuruzai teip išbuję, juog maskoliškų raitelių nematyt. Japonams per tai sunku žiūrėti maskolių pulko judėjimus.

Seredos vakare 31 d. Ruggpiučio (kada Zvaigždė eina į pressą) parėjo žinia iš Peterburgo, juog visą dien negauta jokių depešų iš karės lauko. Tas dalykas labai neramina maskoliškus viršininkus. Tas gali reikšti, juog, kada didžiama japonų kareivijos ejo ant maskolių ties Liao Jang, dalis japoniško vaiko po vadovystė jenerolo Fukušima, užėjo masko-

(Tolesnė tąsa naujienų ant 555 pusl.)

—New York World.

Šitas kartonas parodo visą audrą, kuri laukia caro naujai gimisio kudikio. Jo lopšys apdėtas bagnietais; meška maskoliška, apsiraišiojus žaidzas, karėje gautas, sergsti jį. Iš vienos bet pusės nihilistas su bomba laukia progos, iš kitos japonas, idant naujam carukui atimti sostą.

Isz Amerikos.

Buceriali nepasekmingi.

Chicago, Ill. Rodosi, kad didysis straikas bucerių prieš galingąjį mėso trusą veltui kovojamas buvo. Darbininkai taip menk lukesties turi ant laimėjimo, kad dabar, kaip girdisi, sutaisė pasidavimo išlygas ir ketina jas užneigti kompanijoms paduoti. Šitos išlygos, sakoma, ne esančios daugiau, kaip tik prašymas, kad kompanijos teiktųsi darbininkus vėl atgal priimti, visus ant syk' arba po mažesnius skaitlius, visai kaip tai kompanijoms smagiausiai rodysis, o visus klausimus smagink algos ir darbo adynų bei pasilaikymų dirbtuvėse paduoti arbitracijos sudui, kaip tai paskutiniam laike juk visi didesni straikai per arbitracijos sudus ištaikinti tapo. Vienok darbininkai nesitiki daug malonės nuo kompanijų, dabar, kada anie jau taip įsigyvenę, kad ant straikečių nedaug paisyti privalo. Straikečių vadai laukia parėmimo ir nuo miesto urėdninkų, kuriu komitetas su miesto majoru taip daug stengėsi sutaikinimą atsiekti. Jeigu šitas paskutinis pakajaus pasiulymas būtų atmetas, tada darbininkai protetuoti prieš sveikatai pavojingus pasilaikymus, kurie dabar piovinčiose viešpatauja, ir reikalauti gruntingo perjeskojimo iš vyriausybės pusės. — Paskutiniose dienose buvo jau pranešama, kad unija ketanti straiką atsaukti, kadangi tulos darbininkų unijos atsisakė ant toliau straikuojančius šelpti.

2.000 geležies darbininku sustraikauo.

Pittsburg, Pa. Geležies ir plieno darbininkų unija išaukė straiką prieš Republic fabriką Pittsburgje ir Monongahela fabriką McKeesport'e, per ką apie 2.000 vyrų darbus pametė. Kova eina už pripažinimą unijos; kompanijos atsisakė pasirašyti po darbo suderėjimais. — Straikų prisibijoma ir daugelyse Carnegie'o fabrikuose, kur ikišiol vien unijos darbininkai dirbo. Sakoma, ana kompanija esanti apsiėmusi savo dirbtuvėse ilgiau nepaisyti unijos darbininkų, bet taip-pat priimti ir ne-unionistus. Pabandyamas toki apsiėmimą pervesti iššauktų skaitlingus straikus.

„Labor Day“ svente.

Mainieriai per „Labor Day“, 5 d. Rugsėjo, turės didelį susivaižavimą Shamokin'e, Pa., ant kurio bus kalbėtojų iš visų kraštų. Ir iš Shenandoah'rio geros kasatlius nuvažiuos. Šitie paskutinieji buvo pasistoravoje, kad nuo kompanijos gautų speciališką karą. Bet kompanijos atsisakė tą prašymą išpildyti.

Nigeris 125 metu senas.

Washington, Ga. Sičion pasimirė tulas murinas C. Booker, sukakęs retai atsiektą senatvės augštumą, 125 metus. Jis atėjo į Georgijos šteitą pirm 90 metų

kaipo vergas iš Virginijos, nes tuokart vergystė dar nebuvo panaikinta. Numerilis palieka 6 vaikus, iš kurių vienas jau 96 metus turi.

Nelaimės kasyklose.

Kasyklų inspektorius Stein išduoda sekantį raportą apie nelaimingus atsitikimus kasyklose šito dešimto distrikto, laike Liepos mėnesio: 18 d. Petras Kernickas, lietuvis, 26 metų, neženotas, parako eksplozija apdegintas tapo Wm. Penn kasykloje. 9 d. J. Coliskis, ungaras, 21 metų, neženotas, užslopo per nuvirtimą šukšmių Bear Ridge kasykloje. 16 d. W. Smith, lenkas, 54 metų, ženotas, su 2 vaikais, Gilberton kasykloje 12 pėdų nuvirzdamas užsimušė. 26 d. J. Coon, anglas, 51 metų, ženotas, su trimis vaikais, koją sutrėškė Stanton kasykloje. 30 d. A. Phromm, vokiečys, 41 metų, ženotas, su trimis vaikais, tarpe drievų karų sutrėškė tapo West Shenandoah kasykloje.

Apie raupu.

Shenandoah, Pa. Aprokuojama, kad paskutiniose dienose ne menkia kaip 20 tukstančių ypatų Shenandoah'ryje gydymo tokių paskiepyti tapo; miesto vyriausybė tokiu žmonių paklausymu gero pamokiniame labai užganėdinta. Baisioji raupu liga užtai ir jau pradeda nykti; naujų apsirgimų tame tarpe nebuvo, o ligonbutyje esantieji eina sveikyn. Ateinančią nedėlią atidarant mokyklas, išdavė paliepinimas, kad jokio vaiko neprimtų, kurs neturės daktariško paludymo, juog pasekmingai skiepytas tapo.

Lenktynes atbalonais.

St. Louis, 27 Rugs. Ant parodos lauko pasikėlė žaidimo du didžiū orlaiviu, vienas tulo Tomlins'o, antras prof. C. Myers, abu iš New Yorko šteito. Anuodu laivininku lenktyniuus už tuos 5.000 dol., kuriuos parodos vyriausybė siulo tam, kuris orlaiviu nulėkš iš St. Louis į Washington'ą, D. C., ir arčiausiai prisirtis prie tenykščio Washingtono paminklo. Didė minia žmonių žiūrėjos, balonams gražiame ore pamažu kįlant augstyn ir tadn, jėjus į kokią oro sriovę, greitai paakuii lekiant ir iš akių išnykstant. Oralaivininkai turi maisto ant dviejų dienų ir veža su savim karvelius, kuriuos laiks nuo laiko paleis su žiniomis parodos vyriausybei. Kaip žinoma, ir garsusis oralaivininkas Santos Dumont buvo ketinęs prie šitų lenktynių prisidėti; bet kasžin kokie niekšai buvo jo baloną nakčia supiaustę, teip kad jau nespėjo jį laiku dar pataisyti.

Arklys trukius sustabde.

Philadelphia, Pa. Trukio urėdninkai Pensylvanijos geležinkelio daug vargo turėjo, kada kokis palaidas arklys, užlipęs 20 pėdų augštąjį pylimą, užėjo ant Delawarės tilto ir ten teip įstrigo, kad iš vietos pasijudint negalėjo. Vadovas atvažiuojančio tavorinio trukio

sustojo ir bandė arklį atvalnyti, bet be pasisekimo; gyvulus vis labiau da įstrigo. Tame tarpe atvažiuo vienas trukis po kito ir sustojo ilga eilė trukių, o su arkliu vis da rodos gauti negalėjo. Atšaukta policija atsisakė arklį nušauti ir negyvat šmota is atimti. Galiausiai po daug adynų darbo arklį atvalnyjo. Arklys buvo senas kuinas, nevertas daugiau kaip 50 dol., bet išskados pridarė arti tukstančio dolerių.

Bandymai povandeniniu laivu.

Newport, R. I. Laike laivų manėvry šitame pakraštėje turėjo povandeninis laivas „Shark“ po vandeniui panėręs prie tulo kito laivo artintis. Povandeninis laivas pasileido grimsti ir nugrimzdo iki ant jurių dugno, 120 pėdų giliai, kadangi prie mašinerijos kas nors pagedo. Laivininkai vienok nepersigando; po daug truso ant galo pasisekė laivą vėl į paviršį iškelti, išbuvus ant jurių dugno per 40 minutų.

„Juoda ranka“.

Policijai Amerikoje daug darbo padaro slapta italų razbaininku draugystė, save vadinanti „Juoda Ranka“ (Black Hand). 24 d. Rugs. New Yorke tapo nušautas sunus tulo itališko šeimininko, S. Bossoto, 18 m. senas. Jis buvo policijai apreiškęs, kad nekokia italų gauja tariasi išrabavoti skaitlių burdingeriu anuose namuose gyvenančių, kada tie ant šipo nusiduos, sugrįžimui į savo tėvynę; policija ant to anuos suaršetavo. Už tokį išdavimą razbaininkai atkeršyjo, parsisaukdami draugą net iš kitos šalies dėl razbajystės papildymo; tasai išrinktas atkeršytojis į gspadą įsiveržęs pirm su vaikino tėvu vaidus pradėjo ir tada tėvą parmušęs, sūnų iš revolverio išvertė. Kada policija razbaininką pasivijusi suėmė, susirinko tukstančiai italų ties policijos stacija ir grumzdė šturmu razbaininką iš policijos rankų išverti ir lynuoti. — Panašūs darbai italų slapto organizacijos pranešami ir iš kitų miestų.

Pleszikams pasiseke.

Paterson, N. J. Arti šito miestelio keturi plėšikai, lečynomis apsidengę, užpuolė ant kasieriaus tulos kompanijos, anam vezantis 5.000 dol. išmokejimui darbininkams algų. Kasieriuo draug su dviem kitais vyrais važiuojant per apleistą vietą, išsoko plėšikai, žitai ir vienas amerikietis, iš po krumynų ir pirmu šuviu partiesė arklį. Tada trims plėšikams laikant revolverius vežime sėdinčiomis po nose, ketvirtasis susijoko tiesiš su pinigais ir visi dingo. Bandymai plėšikus susekti pasiliko velti.

Faktas, kad 38 tarptautiškių iškrautymų medaliai pripazinti tapo padirbėjams sviete garsaus Anker Pain Expeller, patvirtina jo gerumą. Dėl reumatizmo ir nerviškių ligų neduoda nieko geresnio. 25c. ir 50c.

THE LITHUANIAN WEEKLY

"ŽVAIGZDE" — THE STAR

Official organ of

Lithuanian R. C. Alliance of America

published every Friday at 15 W. Oak St., Shenandoah, Pa., and 223 Roebeling St., Brooklyn, N. Y. by Lithuanian Catholic Publishing Company
 Rev. A. M. Milukas, Pres. and Sec'y., who is also Editor.
 Rev. P. ABBOMATIS, Treas.

All communications must be addressed:

Lithuanian Catholic Publishing Company
 Shenandoah, Pa.

SUBSCRIPTION \$2.00 A YEAR,

to members of „R. C. A. of A.“ \$1.20

Rates of Advertising:

One inch once.....\$0.50
 One inch one month.....\$1.00
 One inch per year.....\$10.00

Sanvaitinis laikraštis

„ŽVAIGZDE“

išseina kas PETNYCZIA. — Kasztuoja ant metų \$2.00, į Lietuvą ir Susivienijimo L. R. K. A. šnariams \$1.20.

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

Lithuan. Catholic Pub. Co., Shenandoah, Pa.

Telephonas, Nr. 164.

Patemijimai.

D-ras J. Sliupas nevažiuos į Nyderlandus. Tai nelaimėi kalta... lietuviška visuomenė. Mat ir pinigų kelionėi užtektinai nesudėjo, ir garbės daktarui suteikti nenorėjo ir ant palūdiujimo S. L. L. šnairia akim pažirėjo, ir tt. ir tt. Bet nežiūrnt ant to visko, užmanymas (d-rui Sl. nuvažiuoti už visuomenės pinigų į Amsterdamą ir ištola pasižiūrėti ant socialistų susirinkimo) pasi-lik ant visados epokišku atsitikimu. Tiesa, visuomenė dar to nesupranta, bet geras daktaras nuoširdžiai užtikrina mus, būk ateis laikas, kad lietuviai supras, juog nauda iš d-ro Sliupo kelionės į Nyderlandus būtų „tūkstančius sykių didesnė, negu kelionės dievučių į Romą bučiuoti kojas tautų krodilijams.“ Nors nesuprantame, kokia nauda gali būti Lietuvai iš pabučiavimo popiežiaus kojų, dar mažiau suprantame, kokių būdu pasišvaistymas daktaro po Nyderlandus atneštų tūkstančius sykių didesnė naudą už aną „naudą“, bet — teip pasakė Zarathustra! Daktaras Sliupas yra Uebermensch. Męs jo niekadoms nesuprasime, teip, kaip ir jis nesupras, dėlko S. L. A. nesiteikė jam duoti „tam tikro“ palūdiujimo, ir kaip S. L. A. iš savo pusės niekadoms nesupras, dėlko daktaras nuo jo to palūdiujimo ir prašė, kad jo niekas apart S. L. L. suteikti negali. Kas lygiol netikėjo, kad daktaras Sl. ištiesy serga didybės manija, tegul perkaito jo straispnelį: „Tai-gi nevažiuosiu!“ (Vien. L. No. 31.) Iš jo pamatys, kad daktaro manymas apie

save yra teip didelis, kaip didelis yra nepažinojimas gramatikos ir liogikos įstatymų...

„Lietuvos“ No. 34 p. M. Senkus apgailistauja, juog d-ras Sliupas nevažiuos į Amsterdamą. Pono Senkaus raudą prespaudiname ištiesy, apžiūrėdami ją sulyg „Lietuvos“ metodos savais patėmijimais kabėse. Mūsų patėmijimai bus paženkinti prierašu „P.“

Gaila.

Nr. 31 „Vienybės“ patilpo (negratiškas, P.) rāstelis mūsų garsaus tautiečio (ir beduio, P.), Dr. Jono Sliupo, kuriuom (kuriame, P.) jis atsisakė važiuoti į Nyderlandus ant terptautiško (kongresų sunku pavadinti „tarptautišku“, nes kai-kurių tautų, pav. lietuviškų, perstatytojai nebus priimti, P.) darbininkų socialistų kongreso (d-ras Sl. vadina jį darbininkų seimu, nieko neminėdamas apie socialistus; po teisybei, sunku jį pavadinti „darbininkų kongresu“, viena, dėlto, kad ne visų darbininkų reprezentantai bus ant jo priimti, antra, kad didesnė dalis seimininkų susidė iš socialistiškų laikraštinių, radikaliskų daktarų, advokatų ir kitokių ne-darbininkų, à la mūsų d-ras Sliupas; bet ir grynai „socialistų kongresu“ pavadinti nelengva, nes ant jo yra užkviesti perstatytojai kai-kurių ne-socialistiškų, nors radikaliskų, darbininkų susivienijimų, P.). Savo rašte mūsų tautietis (ir beduio, P.) rugoja, kad ne tik jo užmanymas ne tapo paremtas, kaip reikia (tautiečiai nė vieno užmano neparemia, kaip reikia, P.), bet apsiindamas išsų reprezentuoti lietuvius (kokius? laisvamanius? P.) ant kongreso, tik užsitraukė asabiškus (visi tautiečiai, neišskiriant garsaus Sl., moka tik asabiškumais kariuoti, P.) užsipulimus (tą juk pas mus užsitraukia kiekvienas, kurs tik nori ką nors veikti ant viešo labo [pav. „Motinėle“, kunigai-tautiečiai, zokonikės-mokytojos, ir tt. P.]. Tai jau mat tokia mūsų [ypač tautiečių, P.] mada. Red.) Gaila labai, kad męs atšalome ir neremiamė svarbių užmanymų (kaip ve, įsteigimo katalikiškų mokyklų, P.), per tai parodome svetimtaučiams, kad męs ne tvirti (ir netoli matantieji, P.), pats nežinome, ko norime (ypač aklis Sliupo tarnai to nežino, P.); terp savų-jų-gi naikiname (da-gi kaip! P.) užsitėkijama kad ir svarbiausiems užmanymams (ir įsteigoms, pav. „Motinėle“, P.). Ypač liudna, kad męs nemokame (tautiečiai visai nemoka, P.) pagodoti dirbančių ant viešo labo veikėjų (pav. kun. Miluko, kun. Zilinsko, ir k. P.)

Daugelis lygiol dar mislija, kad mūsų neprieteliai dėlto ant mūsų užsipuldinėja, kad mūsų nekenčia. Yra svarbesnė priežastis, kaip neapykanta, — kerštingas, nedoras prigimamas. Juk ponai

nėsipuldinėtojai, kad jicms nusibosta dergti kunigus ir „spangus“ katalikus, dergia kits kitą. Palygink scensnius barnius tarp V. Karaliaus ir J. Sliupo, „Ateities“ ir socialistų, o dabartinius tarp J. Naujoko ir Karaliaus, Sliupo ir „lietuviškų visuomenės“. Visi, žinote, neišskiriant Dembskio, M. Daminijonaičio, P. Mikolainio, yra lietuvių „mylėtojai“ ir tautos „stulpai“... Tiktai mylėtojai nelabai tarp savęs mylisi, o stulpai vietoje tautą renti, taiko kits kitą sugriauti....

Naujas caro manifestas.

Dėl atminimo pakrikštijimo caro sunaus, Alexo Nikolajevičio, išdavė caras manifestą, kurio punktai sekantieji:

1. Visiškas panaikinimas kunikiškų bausmių tarpe laukininkų kliušų, ir aprubežiavimas tos koros vaiske ir laivininkystėje.

2. Pinigiškos koros, uždėtos žydams už išvengimą kareiviskos šlužbos, yra atrauktos.

3. Visos pinigiskos koros, uždėtos Finlandijos kaimams arba miestams už neišrinkimą reprezentantų arba už atsisakymą tarnauti prie rekrutų rinkimo laike metų 1902—1903, yra atrauktos.

4. Paveijimas išduotas sugrįžti laike vienu metų tokiems finams, kurie be valdžios paveijimo savo kraštą apledo. Sugrįžtantieji, kurie dar vaiske neatšlužė, turi greičiau išai į vaiską nusiduoti; tokie, kurie nuo vaisko pabėgo, nebus korojami, jei laike trijų mėnesių po caruko užgimimui į vaiską nusiduos.

5. Finlandijos jeneral-gubernatorius turi prisiminti tųjų, kuriems užginta Finlandijos gyventi.

6. Skolos ant valdžios laukų Lenkijoj ir pačioj Rusijoj dovanojamos.

7. Valdžia užaugis vaikus karevių ir apicierių, užmuštų arba sužeistų karėje.

8. Vienas milijonas ir penki šimtai tūkstančių dolerių (\$1.500.000) paskiriamai dėl gero bežemių žmonių Finlandijos.

9. Visiška amnestija politiškiems prasikaltėliams, išėmus tuos, kurie razhajystę papildė.

10. Politiški kaliniai, laike savo kalimo gerai pasielgusieji, gali ant ministerio užtarimo vėl įgyti savo civiliškas tiesas po koros atkalėjimui.

11. Ypatos, kaltinamos už politiškus prasizengimus, papildytus laike paskutinių 15 metų, bet kurių vardai iškšiol nesusekti, nebus daugiau persekiojami.

12. Politiški prasikalteliai, iš Maskolijos pabėgusieji, gali pas vidurinių dalykų ministerį kreiptis dėl paveijimo sugrįžti į Rusiją.

13. Ypatos, suareštuotos už prasikaltimus, korotinus pinigais arba kalėjimu

festungoj be patrotinimo civilišku tiesu, ir kurie dar nebuvo nusudyti carukui gimstant, gauna dovanojimą kaltės.

14. Nusudymai už paprastus įstatymų peržengimus bus skaitliuie sumazinami.

15. Visiems prasikalteliams, išėmus vagis, plėšikus, razbaininkus ir apgavikus, dovanojama.

Nuo Paprusio Lietuvos.

Maskoliai labai nusiminę dėlei savo nepasisekimų karėje. Jų viršininkai stadičiai į akis žmonėms sako, kad, girdi, būda carui vajavoti, nes namie turį neprietelius lenkus, lietuvius, žydus, finus ir tt.

Lietuvoje dabar pilna visokių atsišaukimų prieš valdžią, teipogi visokių apjuokimų caro ir jo giminių. Daugybę tų atsišaukimų, sako, spaudžina užrubežyje patys maskolių apicieriai. Jie net žmonis erzina prieš valdžią, idant išrodytų ant maišto Lietuvoje, o tada jų nesistų valdžia ant karės su japonais. Atėidami į Prusus išsigerti, maskolių apicieriai visai nepatrijotiškai kalba.

Girdi, ko mums veržtis į karę; juk ten ne karė, ale skerdynė; japonai skerdžia musiškius kaip avinus. Caras liepia kariauti už tėvynę (za otečestvo), ale kokia ten mums tėvynė toji Mandžurija

Abelnai reik pasakyti, juog maskoliai labai nekantanti iš savo valdžios ir dabartinės karės.

Cinovnikai visokie tik pasinaudot moka ir dabartine kare.

Kada ateina žmogus į kanceliariją, į pavieto viršininko biurą, ant parubėžinės kamoros, tai raštininkėliai pirmiausiai nuo žmogaus reikalauja rubliaus arba dviejų ant Raudonojo kryžiaus, kitaip, girdi, negalės išpildyti jo prašymo.

Kytriesniejie žmonės reikalauja rąstelio už imamus pinigus; tada raštininkėlis vietoje rubliaus prašo nors 20 kap. be jokių kvitų išdavimo. Taigi šimtus tukstančių caro tarnai tokiu budu išlupa nuo prastų žmonių neva pašelpai sužeistų kareivių. Po teisybei bet tie pinigai perėina tik per nepasotintą kosėrę visokių šunelių.

Vargamistra

tinkamas lietuviškoje arba lenkiškoje bažnyčioje, pajieško vietos. Jeigu kam reikalinga, prašau duoti žinią po šiuom adresu:

S. TAREILA,
309 W. Raspberry Alley, Shenandoah, Pa.

Ant pardavimo.

Didžiausias ir geriausias

Hotelis Minersvileje

ant lengvų išlygu. Adresuok:

J. W. Clemens, Minersville, Pa.

Japonai karėje.

Garsus maskolių korespondentas iš karės lauko paduoda laikraštyje „Ruskoje Slovo“ labai žingeidų aprašymą apie japonų miklumą karėje, jų kareiviškias prietaisais ir tt.

Jis rašo, buk japoniškios kariškios pozicijos sujungtos telegrafais, telefonais ir heliografais, kas labai palengvina greitai susiziotinti tarpe poziciju.

Pagal kynų tvirtinimus japonų infanterija (pekštinnikai) gali perbėgti rsičia 70 viorstų ant dienos, ko europiškias kareivis joku budu negali padaryti. Vienok reikia pripažinti, juog ne visi ir japonų kareiviai atsizymi tokiu greitumu.

Japonai turi ypatingus infanterijos skyrius, sutaisytus iš „rykš'ų“, t. y. iš arklų ir žmonių podraug, kurie laksto per dieną, veziodami įvairius bagazius ir pasaziarius. Juogiai šie su bagaziu išgali bėgti keles adynas be pailsio, tai galima suprasti, kaip japonai greit ir mikliai niekum neapsunkinti gali bėgiot.

Japoniški kareiviai laike karės nieko sunkiančio neturi ant savęs, viską sukrauja ant abažų, kurie jų užpakalyje važinėja; tuom tarpu maskoliai apsunkinti sunkiais nešuliais.

Japonai neinėšioja su savim nė amunicijos, nė jokių kitokių pridėkų, o ant koki turi labai lengvus ir minkštus kamašus.

Nėra tad nieko stebėtino, kad japonai teip mikliai ir greitai sukinėjasi ant karės lauko.

Prie japonų tokio apskukromo reikia pridēt jų apspazinimą su kraštu, ko maskoliškiems kareiviams stokuoja. Japonai moka labai spritniai prigaut maskolius kareivius.

Pajeszkojimas.

Aš Petronė Stankevičienė pajieškau savo vyro, Andrų Stankevičių, kurs mirė du ar trjs metai atgal ir, kaip girdėjau, apie jo mirimą buvo patalpinta „Zvaigždėje“, buk tapo užmuštas Pittstono mainose, bet tikrai nežino. Jei kas atsimena kaip ir kur mirė, prašom duoti man žinią po šiuom adresu:

Petronė Stankevičienė,
6 27 W. 51 St., New York City.

Parsiduoda pigiai

namas ant 2 familijų, kampas Oak ir Bower ulyčių. Pasiteiraukit pas:

H. L. JONES,
121 N. Chestnut St., Shenandoah, Pa.

Parsiduoda

du muriniu namu, po tris gyvenimus, ant 212—214 No. Main St., Shenandoah, Pa. Sunknāc žinią tenpat ant vietos. ch

Valstieciais pastojusiju pareiga yra, balsuoti uz Republikonu tikietā.

Jei šita partija nebutų tapusi organizuota pirm 50 metų, nebutų tad čion vietos darbininku iš Europos.

Daugiau kaip dešimtys mljionų žmonių yra atėję į šitą kraštą iš Ungarų, Austrijos, Rusijos, Italijos, Vokietijos, Cekijos ir Lietuvos bei Slavonijos, idant pagerintų savo buvį ir įkurtų sau namus. Jie apsirinko šitą kraštą pirm visų kitų, kadangi tai republika ir po valdžia Republikonų partijos, ir kadangi po valdžia Republikonų partijos kraštas teip išaugo, kad randasi darbo ir vietos ir apgynimo šitiems mljionams žmonių ir dar daugeliems kitų. Iš jų pastojo geri valstiečiai, jų įtekė pajuntama žemės valdžioje ir tarp jų vaikių gal bus ateities prezidentai, senatoriai kongresmonai arba kiti augšti urėdninkai.

Keli prezidentai, išrinkti Republikonų partijos, buvo vargingi vaikinai, dirbantieji už menkesnes algas, kaip didžiausia dalis valstiečių dabar gauna. Iš to matoma, kad Suvienytose Valstijose gali žmogus iki augščiausiam pakilti.

Balsavimas yra macis, paduota į valstiečio rankas, per jį išreiškia jis savo norą kaslink valdymo žemės. Už tai kiekvienas valstietis turi ant balsavimų eiti. Klausivias yra tikrai, kaip balsuoti.

Atsiliepiamas lengvas.

Už tą partiją, kuri jam daugiausiai gero darė.

Tai yra Republikonų partija.

Jei šita partija, po prezidenta Lincoln, pirm to buvusiu vargingo fermerio sunum, nebūtų prašalinusi vergiją, tai nebūtų dabar darbo čion val'niems darbininkams iš Europos. Už tą vien yra jie kalti, prie Republikonų partijos prisirišti. Jei Republikonų partija nuo ano laiko, kada vergystė prašalinta tapo, nebūt išrinkusi devynis prezidentus, demokratams tik du išrinkus, tad industrija ir progresas nebutų atnešę darbo ir augstų algų tiems, kurie atėjo čion iš Europos. Jei Republikonų Apgančio Tarifo įstatai nēgintų darbininkus, tad svetimos žemės galėtų tavorus čionai teip pigiai parduoti, kad algos, kurias dabar uždirbat, butų numazintos ant pusės. Jei ne Republikonų partija išmintingai ir gerai įvestų įstatus, neturētum to apgynimo, tos valnasties ir valią kalbėjimo, kokios dabar turim.

Apstarvtyk apie tai ir klauskis savęs iš savo prietelio, ar nėra jūsų pareiga balsuoti už Republikonų kandidatus, ir ar nereikia jums per savo balsavimą ir balsavimą jūsų prietelių, kuriuos ant to paraginat, dirbti už tą partiją, kuri teip daug dirbo užjus?

Męs sakom, reikia. Tai yra nevien jūsų pareiga, bet bus ir dėl jūsų gero. Jei demokratų partija valdžią gauna, uždarbiai sumažės, kaip pirma buvo. Atsimink to.

Neužsigančindink ir nemislyk savo pareigą atlikęs, pasiidamas balsuoti už Republikonų kandidatus. Jūs turit prietelių, pasikalbėkit su jais ir parodykit jiems naudą balsavimo už Republikonus.

Balsuokit už Roosevelt ir Fairbanks ir prezidentus ir vice-prezidentus ir balsuokit už kiekvieną republikoną ant tikieto esančio. Tad busit atlikę savo pareigą.

Susivienijimo Reikaluose.

Siuomi pranešu god. Susivienijimo sąnariams, juogiai mes Susivienijimo centrališko komiteto nekurie sąnariai pasirodavo; nutarėme, kad suspenduotų sąnarių nepagarsinti organe, nes tas jokios naudos nedaro nė pačiam Susivienijimui, nė suspenduotiems sąnariams.

Sąnarys, neužsimokėjęs savo mokesčių, ir pats žino, juogiai bus suspenduotas, o kada dar jį pagarsinsim organe, tai jau jausis labiau užgautu ir suvis nenorės daugiau prie Susiv. pagrįžti.

Teipogi yra daug tokių, kurie negalėjo ši bertainį užsimokėti iš priezasties jų nebuvimo namėj, o ypač merginos, kurios tarnauja pas ponus, nes jos su ponais daugiausiai yra išvažiavę į pamaris ant vasaros.

Vietoje pagarsinti, aš prisijūsiu suspenduotų vardus kiekvienai kuopai; o teip-pat redakcijai, kad sustabdytų laikraštį neužsimokėjusiems pereiną bertainį.

Teipgi meldžiu kuopų sekretorių, kad kuoveikiausiai prisijūstumit man vardus savo kuopos sąnarių, kuriems nereikia siųsti organo; nes kadangi dabar mokasi nuo kiekvieno skaitančio sąnario už organą iš Susivienijimo kasos, tas sekretoriui būtina yra reikalinga žinoti: kiek sąnarių yra skaitančių organą ir kiek ne; tokiu budu kad būtų aišku ir redakcijai ir Susiv. vyriausybei, už kiek tur mokėti.

Kaip žinoma, prigulnit iš vienos šeimynos kelioms ypatoms, užtenka vieno egzemplioriaus „Zvaigždės“, jei jie visi viename name gyvena. Burdingieri nesiskaito prie šeimynos, tik pats, pati ir vaikai.

Ta dalyką meldžiu kuoveikiausiai išpildyti, nes aš pats noriu viską aiškiai žinoti ir po savim busantiems sekretoriams aiškias žinias palikti.

Ir ant toliaus, prisizdami naujus sąnarius, nepamirškite pažymėti, kuriems nereikia organo; nes kartais vyras gal seni jau priguli, o moterei prisirašant, aš negaliu žinoti, ar ji pati ar ne, ir aš redakcijai liepiu siųsti organą, kas yra nereikalinga.

Centr. sekretorius S. Pranis.

Korespondencijos.

NEWARK, N. J.

Rugpjūčio 15 d., tai yra dienoje į dangų ėmimo Panelės šv., kaip kitose katalikiškose bažnyčiose, teip ir mūsų lietuviškoje buvo ta šventė iškilmingai pavaikščiota.

Iš ryto 9 valandą buvo giedomos mišios šv., ant kurių prisirinko pilna bažnyčia žmonių, teip kaip nedėdienėj; nes dabar daugumas yra be darbo, o kiti ir vien dėl tos šventės į darbą n'ėjo.

Vakare, ant pusės po septynių, buvo mišparai su palaiminimu šv. Sakramento, o po mišparų, vietoje pamokslu, mūsų prabaščius kun. Staknevičius trumpoje kalboje perbėgo, ką jis pats su savo gerai parapijonais per šį metų nuveikęs dėl gero tos parapijos; teipgi ir kaip klojasi visame tame darbe, nes tai toj dienoj pripuolė lygiai metai, kada kun. Staknevičius užėmė Newarko parapiją ir pirmas mišias šv. atlaikė toje bažnyčioje.

Sako, su baime ėjau į tą parapiją, nes kiek esu girdejęs, tai čia buvo vien tik vaidai tarpe parapijonų su savo prabaščium ir viskas išrodė didelęj netvarkę. Bet šiandien, sako, turin prisipažint jums, mielai parapijonai, su džiaugsmu, juog viskas laike tų pereinų metu klojosi gerai, ir vietoje ką bijojuos vaidų, radau didžiausį prielankumą savo parapijonų ir matau, juog manimi visi esate užsiganėdinę, nes laike tų metų nei nuo vieno n'eso išgirdęs jokių prieštariavimų. Jūsų prilankumas, sako, mane daugiausia stumia prie darbo dėl parapijos gerovės; atėjęs į bažnyčią radau atneštą man kaipo metinėms sukaktuvėms dovaną: baltą amotą ir kopą. Todėl viešai jums prisipažįstu, juog man patinka čia pas jus buti ir prižadū ir ant toliaus pasvėsti visas savo spēkas dėl jūsų ir labo tos parapijos. — Toliau sakė, kad patėmyjimai laike tų metų atkreipė jo atydą ant girtuoklystės, kaziravimų ir merginų su vaikiniais negražių pasielgimų; ir toliau draudė, kad nuo tų biurių darbų saugotumės, ir ragino melstis prie Panelės šv. ir atsiduoti po jos globa.

Bet kas toliaus buvo.

Nedėlę prieš tai, išėjęs iš bažnyčios po sumos, girdžiu nuosaliai šnibždos: tik cit, kad kunigas nežinotų ir niekam nepasakotų. Misliju sau: tai teip ką nors jie šneka. Bet vėl kitą nedėdienį, t. y. 21 d. Rugpjūčio, vėl tą patį girdžiu, tik dar su didesniu karštumu; tariau sau: jau čia kas nors bus. Stai vėl išgirstu šnibždant, tuojaus po mišparų, ant J. Plinaičio salės. Čia jau misliju, kad ištikro vaidus vėl rengia, nors viskas rodos gražu ir tyka, bet mažu kaip dabar klebonija statoma, gal ką nors negero trusterai prieš kunigą tur apreikšti.

Po mišparų, nespėjo kunigas nuo altoriaus atsitrakti, aš dui — ant Plikai-

čio salės; einu — neleidžia; čia, sako, jokio mitingo nebus, tik teip šeimyniškas susirinkimas. Na, tai gerai, sakau, ir aš norėčiau ten buti. Ne, sako, mėš ne visokius čia priimam, ir dar reikia čia prisidėti. Nieko nelaukęs, pridėjau reikalaujamą mezliavą ir prisizadėjau užsilaikyti ramiai; tada įleido. Ziuriu: stalas ištiestas per visą salę, apdėtas torielkomis ir valgiais ir kedėmis apstatytas. Neuzilgo jau pradėjo rinktis vyrų su pačiomis, vaikinai su merginomis, o apie penktą adyną štai įeina į salę ir mūsų prabaščius su kun. Zindžiumi iš Elizabeth'o, ir pora parapijonų. Tuojaus tapo pakviesti už stalo, — p. J. Meklis paprašė, kad visi nutiltų ir užprašė p. S. Pranį, kad paaiškintų priežastį šio šeimyniško susirinkimo.

S. Pranis trumpai paaikšino, pirmiausiai pripažindamas padėkavonę kun. Zindžiumi už jo pasrupinimą dėl mūsų prabaščiaus, kun. V. Staknevičiaus; pasukit pasakė, kaip mūsų parapija perleido savo pirmas dienas negeistinas atmintį, ir kaip perleido šiuos metus laike buvimo mūsų godotino prabaščiaus, kun. Staknevičiaus. Ir juogiai mes esam pilnai užsiganėdinę iš kun. Staknevičiaus ir mylim jį, rodo tas, juogiai šis pokilis yra surengtas tiktai dėl atminties jo metinių sukaktuvių priėmimo parapijos Newarko. Todėl parapijonai geros valios, kad išreikšti dėkingumą savo prabaščiumi už jo darbus ir kad palaikyt tą atmintį ir ant toliaus, aukauja šią mažą dovanėlę. Tuom syk' — blyk! p. Meklis (trusteras) ištraukė iš makšties lazda su auksiniu krūviu, ant kurios išrėžta teip: „Kun. V. Staknevičius, Newark, N. J., Rugs. 15 d. 1904 m.“, o p. J. Vaskevičius prinėšė blizgantį kaip karvelio gurlukį šilkinę skrybelę. Priėmęs kun. S. labai širdingai padėkavojo visiems ir trumpai pašnekėjo, juog jo jausmai esą teip užganėdinti, kad sunku esą jiems juos išreikšti, ir prisizadėjo teip-pat visą savo gerovę pašvėsti šiai parapijai.

Ant galo kun. Zindžius išreikšė savo džiaugsmą, kad jis dabar matąs pas mus tokių sutikimą parapijos reikaluose.

Potam visi pradėjo valgyti ir gerti, kas radosi, ir labai linksmai šnekučiuodami bovyjos; muzikės arba šokių nebuvo. Senis.

Dide pianu kupcyste. Viens iz didžiausiu ir pasekingiausiu pianu fabriku yra firma Winterroth & Co., New Yorke, kuri te jau per 16 metu kupcyste varo ir tame laike be perstojimo tobulinasi. Nesenai szaliej tavoru nam atidarė Jersey City'je, 89 Newark Avenue. New Yorke randas ju kupcyste po Nr. 105 East 14th St. ir Nr. 98 Fifth Avenue.

BALTRUS VAISZNORAS
 parnuoda geriausias drapanas:
 marškinius, siutus, nektaižas, skrybėles ir tt. Viskas kuogeriausia ir už pigiausia prekę.
 1306 Carson St. S., PITTSBURG, PA.

MINERSVILLE, PA.

Trukis užvažiuo ant karo. — Razbajstis.

30 d. Rugsimio atsitiko ypatinga nelaimė gyvenime mūsų miestelio. Stai tą vieną dieną dvi dideli nelaimi konc sykiu sujudojo prout visų gvventojų ir miesto ir visos apigardės. Apie dvyliką valandą dienos trūkio lokomotyva užvažiuo ant strytkario (tramvajaus), kurs tašyk ėjo iš Minersvillės į Pottsville. Nėtoli nuo Minersvillės strytkario kelią skersai perkerta geležinkelis, kuris ties tuo dauktu eina giliuose krantuose. Strytkaris, eidamas iš Minersvillės apie tą valandą kaip atsitiko šita nelaimė, beveik visada ant tos kryžkelės geležinkelio ir strytkario kelio susitinka su trūkiu ir arba pereina pirma jo, arba da tanciau turi sustojęs palaukti, iki nepereis trūkis. Bet kad geležinkeliai, kaip augščiau minėjau, eina čia augstuose krantuose, tai ateinantis trūkis negali būti užmatytas, kaip tikrai tada, kad jis visai prisirtina prie minėtos kryžkelės. Tas atsitiko ir minėtą kartą. Strytkario konduktorius turėjo išanksto nežinomyti ateinančio trūkio ir matyt jau nešpėjo sustabdyt karo. Atsitiko baisi katastrofa: lokomotyva įsibėgus sudavė į šoną strytkario; karas sulūžo į skelaidas; tris važiuosiu tapo užmūsti ant vietos; konduktorius sulaužė abi rankas.

Bet nelaimingai Minersville nebuvo lemta apgailėti tą dieną tiktai šita nelaimė. Kelias valandas vėliaus tapo čia padaryta biauiri žmogūdystė. Viena iš anglių kasyklų atidavė tą dieną tuo po piet savo darbininkams užmokėstį. Stai banda užmūsųjų susidarius iš penkių tu pačių darbininkų (bene tik visi tie užmūšėjai pasirodė esą italais) patykojo krumuose du kitu darbininku grįžtančiu namon ir abudu juodu užmūšė, kad atimti jų pinigūs. Nežinau tikrai, kaip tas atsitiko, da policija beveik tą pačią valandą gavo žinią apie tą pikną darbą. Bene tik tą atsitikimą ant tu pėdų užėjo kiti darbininkai, teipgi grįždami nuo užmokėstio. Apie septintą valandą vakare tris piktdarbiai buvo jau rankose policijos. Du policijantu vedė juos su surakintomis geležimis rankomis per uličias Minersvillės, o aplink ir paskui lydejo bursų didelių ir mažų, vyriškių ir moteriškių, džiaugdamiesi, kad teisybės ranka pasiekis piktdarbius. Jie tapo pristatyti į kalėjimą (džėlą) į Pottsville. Girdėt, kad užmūstieji, per nelaimę, esą lietuviai. Nors gaila kožno žmogaus kraujo; vienok ypač užduoda mums širdį, kad mūsų broliai turėjo nukęsti nuo rankų tu nelabųjų.

GRAND RAPIDS, MICH.

Pereitą nedėlę išvažiuo iš čia kun. Pr. Ponganis, atsiveikinas su savo parapija, kurioje išbuvo keletą metų. Iškilmingas, bet kartu ir graudus buvo jo su parapijonais atsiveikinimas! Parapijonai turėjo mylėti ir godoti savo dvasišką vadovą, jei visi jį lydejo ant stacijos, o mergaitės baltuose rubuose bėrė vism keliu po jo kojomis žolynų žiedus. Ant svetimtaučių tas padarė smaugį įspėdį.

Kunigas Ponganis, pirm sėdžiant į trūkį, pasilipėjęs ant suolo, prakalbėjo

į palydėjusius ir susigraudinusius parapijonis, dėkavodamas jiems už jų širdingumą ir prisirišimą.

Parapija tikisi, kad paprašius, vyskupas kun. Panganis jiems da sugražis į prabaščius.

Grand Rapids'e kun. Panganis buvo prabaščium lenkiškos parapijos, bet drauge aprūpindavo reikalus ir vietinių lietuvių.

Lietuvių yra čia toks skaitlius, kad jie rūpinasi įkurti savo lietuvišką parapiją. Apie tai ypač jiems prisieitų pasirūpinti, jei į Grand Rapids atkeltų kunigą nemokantį lietuviškai. J. S.

SHENANDOAH, PA.

Pereitą nedėlę, t. y. 28 Rugsimio, šv. Jurgio bažnyčioje laikė mišias armeniškas kunigas, kuris pabėgo iš savo tėvynės, kur turkai žudo krikščionis. Kun. Dargis, Minersvillės klebonas, pasakė gražų pamokslą ant atsiveikinimo prieš išvažiuosent į Lietuvą. Kun. Dargis iškeliaus iš New Yorko 1 d. Rugsėjo laivu Baltica.

28 d Rugsimio ant Pennsylvanijos geležkelio rado supiaustytą tulą Antaną Galinį. Lavoną nuodytojo pasinėjo jo giminėš iš Mahanoyjas, idant palaidoti.

Policija tyrinėja tą užmūšėjystę.

SHAFT, PA.

Linksma skaityti laikraščiuose, kaip kitų miestų lietuviai stengiasi įgauti apšvietimą, o laikydamiesi vienybės, pažadina prie darbo kitur savo tautiečius ant garbės Tėvynei. Musų-gi miestelyje priešingai dedasi. Stai primisnu apie vieną atsitikimą, dėl pavaiždo, kaip elgiasi pas mus lietuviai.

Pas mus girtuoklių kiek tik nereikia ir tai įsikėrėjo tas paprotis, kad lietuviai viską pragėrę eina pas kitus, įjėskodami įsigerti. Stai nekurię girtuokliai, nuėję į salioną tiek gėrė, rodos jnršė ant savo kisenių, iki nepalikė tušti. Turbut ne per pilni buvo, kad viską pragėrė jautės dar galinčiais eiti be pagelbos rankų, ir išėjo įjėskoti, kur galėtų gauti dykai alaus. Stai ir užėjo pas vieną gerą žmogų, kurs dar neprigulėjo prie girtuoklių draugystės, per ką ir girtuokliai jautė, kad šėip ar teip gaus issigerti. Ten, žinoma, mūsų drausoliai neapsiejo be muštynių, kolei gavo pusbakį alaus. Žinoma, prie alaus rado ir šnapsu, kas labiaus pastiprino juos. Tada tik leidos į namus. Čia nelaimė, ir pakelyje reikia apsisitoti ant pailiso, o kur kojoms nešėna, užvaudoja jās rankomis, nelyginant kaipo keturkojai, o kas panašiau, pradėjo elgtis pagal paprotį jų paskutinių, šmeždami stubas, kurios turėjo nelaimę stovėti pakelyje.

Didžiausias Piknikas
Waterbury, Conn.

11 kuopa Susivienijimo Liet. R. K. A. parengė didelį pikniką ant 5 d. Rugsėjo (per Labor Day) ant kun. Zebrio farmos, kuri visiems lietuviams yra žinoma. Lietuviškas benas grajis pūikius maršus; yra užprašomi visi lietuviai iš Waterbury ir iš aplinkinių miestelių. Komitetas.

Naujienos.

(Taša nuo 550 puslapio.)

liams į užpakalį ir atkirto jiems susinėšimą su Mukdeniu, iš kur vien maskoliai gali gauti pagelbą.

Jei teip iš tikrųjų yra, tai jenerolas Kuropatkin su visu savo vaiku atsirad didžiausiamė paoujue.

Jo padėjimas bus tokis, kaip prancuzų maršalo Bazaine's ties Metz'u. Jei negalės trauktis tolyn, tai turės pasiduoti su visu savo vaiku, arba užsidaręs Liao Jange laukti, kol ateis jam pagelbon naujas maskoliškas vaiskas.

Sulyg raportų jenerolo Sachavovo utaryke mušoje ties Liao Jangu krito 3.000 maskolių; japonų daug daugiaus prapuolė.

Naktį iš 31 d. Rugg. ant 1 d. Rugsėjo atėjo telegramai, juog po 2 dieny generališkos batalijos maskoliai atmušė japonus ties Liao Jang ir įvarė kylį į japonų linijas. Mušos linija tęsiasi per 12 viorstų.

Maskoliai daug japonų išmušė, eidami ant bagnetų (na štiki). Sako, juog 20.000 japonų jau krite.

Muša dar tęsiasi ir dar tęsis gal porą dieny.

Tai didžiausia muša karėje japonų su maskoliais.

Ant pardavimo

didelis sztoras ir groserne pilnas visokių tavorų, 3 jauni arkliai, 2 vežimu, 1 bugge, 1 rogės. Biznis geras, senė išdirbtas tarp lietuvių apgyventoj vietoj.

Lengvos pirkimo išlygos. Priežastis pardavimo senatvė ir kiti visokie užsiėmimai.

Norinčius pirkti mēldziu atsišaukti pas pardavėją ant tokio adreso:

A. W. TEPLER, 177 N. Main St.,
Pittston, Pa., Luz. Co.

Ferguson's Theatre, Shenandoah, Pa.

Monday, September 5th

Labor Day
MATINEE AND NIGHT

The Policy Players

A Company of Colored Artists.

40 — Stars — 40

Prices - - 15, 25, 35 and 50c.

Tuesday, September 6th

one night only

The Big New York Success

The Game of Life.

The characters represented include miners, Mexicans, Indians, mountaineers and all of the strong and picturesque characters usually found in Colorado. Special scenery and electrical effects of a high grade are used and the production is in every way worthy.

Prices - - 15, 25, 35 and 50c.

ALGIMANTAS

arba

Lietuviai XIII szimtmetyje.

(Tąsa.)

Tiktai į trečią dieną vyrai pamatė ištolo Detuvos pilę su jos tamsiais aužuoliniais kuorais — bokštais ir blizgantį paviršį plataus ežero. Pilę stovėjo kaip ir dūmuose.

— Ne kas geras tenai, vyručiai! — atsiliepė patėmyjės tai Kuras. — Tenai Bukotukas! Mūsų žirgai nuilšę. Viena mūsų liektis — pasislėpti čionai girioje ir duoti žirgam pasislėti.

Nuošaliai nusivedė pulkéis vyrų ir paleido žirgus ganytis, o patis vyrai nusėdė ėmė maitintis. Kada užkando, vienas iš jų nusėlino ant pervaizdų, ir tai išėjo labai ant gero, nes ties pusiaukeliu būdamas patėmyjo įsiai, juog iš girios bėga pas užpuolikus vyras, ir galvoje jo švystelėjo mislis, juog tai ne kitaip, kaip persergėti bėga apie jų atsiradimą. Delto ir vyras, nelaukdamas nieko, metėsi atgal su gandu prie savo pulkelio. — Kuras pasinaudojo iš šitos žinios ir per klampią balą pasitraukė į šalį, kad atjoję Bukotuko vyrai nerastų nieko ir aprimtų. Teip ir šėjo. Atėjo pulkéis vyrų po valandėliai, prajojo pro tą vietą, kur buvo Kuras su vyrais ir nusivedė tolyn tyrinėdami giria. Kada tie išnyko iš akių Virpša suaukė vyrus del pasiteiravimo.

— Grįžtant butų pusėtinai užpuolus ant jų, užmanė įsiai. — Žirgai mūsų jau truputį užėdę pasislėjo.

— Ar tu žinąs, tai vyrai graži mislis, — pritarė Kuras, — jų teip daug ir mumis gali tavo užmanymas labai nusisekti gražiai.

Sutare vel jie parvedė žirgus atgal per balą į senąją sausą vietą ir pasislėpė. Laukti tekone ilgai. Grįždamai saujelė Bukotuko vyrų jojo dabar be jokios atsargos ir nemaža buvo išgąstis jos, kada aplinkui išgirdo šuksmą:

— Mušk! Mušk! Kirsk!

Burelis Bukotuko vyrų beveik nesigynę išsisklaidė po giria, palikę kelis užmūstus ant kelio. Vieni iš jų lėkė kiek žirgas iškerta keletu atgal į žiemis, kiti metę viską sprudo į pelkę pėsti, kur jų raiti priešai negalėjo dasiekti.

— Poromis! — užkamandieravo Virpša. — In Detuvą!

Ir metę persekiojimą benaudingų slapukų, vyrai patraukė ant pilės.

Sutrempta žirgų kojomis pieva aplinkui pilę rodė, juog čionai rėmėsi priešai jau ne pirmą dieną. Dėmės sukepusio kraujo, keli žirgai kunai, tysanti ant pievos, aiškiai liudijo, jog remiasi čionai karštai.

— Suoli! Mušk! Kirsk!!! — užriko Virpša prijogęs per porą varnų prie Bukotuko vyrų.

— Mušk! Kirsk! — kaip aidas atsiliepė visas pulkéis, puldamas ant apstojusių Dėtuvą.

Vadas plėšikų stovėjo kaip per porą šuvių nuo pilės su pulkeliu iš poros desėtkų kareivių ir žiurėjo, kaip remiasi pilės apgynėjai su jo plėšikais. Išgirdęs dabar riksmą atkirtos, puolėsi su visu savo pulkeliu ant Virpšos vyrų. Vienok vadą jo pulko vyrai sugražino sulaike atgal. Nuo bokštų pilės nuskrįjo linksmi šuksmai, sveikinantie ateivius.

Vadas plėšikų neleido iš akių nei kovą su atsiradusia atkerta, nei kovą ties sienomis pilės.

Pamatęs, juog nusiūstą jo pulkėį vyrų Dėtuvos pagelbininkai išsklaidė į šalis, užpuolikų vadas ant Virp-

šos pasiuntė gana drutą pulkėį savo vyrų, ir kada pamatė, juog ir tu gali buti per mažai, palikęs prie pilės tiktai saujelę, kad tramdytų jos apgynėjus, pats su sa-
viškiais puolėsi ant Virpšos su jo pulkeliu.

Nuo pilės sienų lėkė dabar riksmas. Apgynėjai jos patėmyje, juog pulkéis jų pagelbininkų tapo apsuptas iš visų pusių per užpuolikus ir neatšaukiamai turi žutie, nors ir su pavojumi išpultie iš pilės del pagelbos.

— Užpulta saujelė vyrų sustojo ant augštumos, pasukus arklų galvas į lauką, o pasturgalius į vidurį ir gynėsi kaip piktai šernai.

— In giria! In Sparus! — skrido balsai nuo pilės sienų. Suprato gerai visi ženklinimą šitų riksmų — persergėjimų, bet jau buvo per vėlu. Vyrai buvo apsupti iš visur ir tris iš jų sužeisti, metę žirgus ir viską, pateko į plėšikų nagus. Vienok likusieji drąskė svietą. Kur sviro vieno iš jų kirtis, ten krito vyras. Nuo Virpšos ir Ilgūno ant galo pradėjo šalintis visi, kaip šalinas karveliai nuo vanagu. Drūčiausi vyrai be gėdos bėgo nuo jų į šalį. Pamatęs tai plėšikų vadas, sugriežė dantimis ir griuvo ant Ilgūno, siekdamasi įvytu žirg parnušti jo žirgą ir tokiu būdu be ypatingo trinsio ir pavojaus dėl savęs nužudyti jį išmušta iš žirgo.

Bet ir Ilgūnas buvo ant atsargos, įsiai truktėlyjo savo Satą truputį į šalį ir plėšikas toje akimirkoje su trenksmu pranėrė pro jį. Antras toks užklupimas buvo dar nelaimingesnis dėl plėšiko, nes Ilgūnas spėjo iš jo rankų išmušti skydą. Liovėsi dabar klausta plėšikų vadas ir gulė stačiai ant Ilgūno su skydu vienoje rankoje, kurį jam jo vyrai spėjo paduoti, ir kardu antroje. Padržasinti apsiėjimu vado, keli plėšikai skvirbo teipgi prie Ilgūno. Jau ir jam skydą kone ištrenkė iš rankos vienas plėšikas, jau kirvio kirtis ir sykį ir antra užgavo jį ir per šarvus sutrenkė drūčiai. Bet nelenta da buvo laimei, kad vaikas prazūtų. Išpuolė iš pilies Dėtuvos vyrai atraukė daugumą plėšikų ant savęs; sumažo jų pulkas ir ties Ilgūnu, apart to ir pačiam jam pasisekė nutrenkti kelis plėšikus. Dabar atsirado akis į akį Ilgūnas su vadu. Ir kaip matyt buvo, abudu iš to nu-džiugo. Plėšiko kardas kaip ir įsiekojo silpnesnių vietų Ilgūno šarvuose, siekdamasi rasti gyvą kūną savo galu tai ties mastimis, tai po pažastimis. Ir Ilgūno kirtis ne vienas nuėjo ant niekų. Gavęs vienok truputį progos, Ilgūnas, kaip matyt buvo, surinko visas savo pajiegas į kirtį ir smogė. Smugis pataikė į galvą ir perskėlė vado šalną. Aus mostelėjęs rankomis, krito žemyn. Zuvus vadui, dalis plėšikų kaip paukščiai sklido į visas šalis, nešdama gyvastį, — dalis su piktų riksmu kniubo ant Ilgūno ir pulkelio, visų siekdamasi atkeryti. Pilė visiems išėjo iš galvos. Vyrams Virpšos ir Kuro pulkelio grasino dabar didžiausias pavojus. Dabar jie paskendo tarpu priešų ir skubino tiktai gintis.

Nelaimingą jų padėjimą patėmyjo pilies vyrai ir naudodamiesi iš atsitraukimo nuo pilies išlėkė jie per vartus, palikdami po kelis dėl viso-ko tiktai ties pilies vartais ir šoko į pagelbą atkierčiai.

Apstoti vyrai, išvydę pagelbą, ir patis iš savo pusės, vietoje gintis, sviro su visomis pajiegomis ant užpuolikų. Ir pakilo aršių-aršiausia kova. Zvingavo, žviegė žirgai, každami vieni kitus. Skambėjo kardai. Rėkė, vaitojo sužeisti vyrai. Aitra vienok plėšikų, netekusių vado, ūmai apmalšo, ypač kada jie patėmyjo nemažai žuvusių iš tarpo saviskių. Ir viena ir kita jų saujelė skrijo dabar į šalį, mislydama tiktai išnešti kudašius. Ant galo sujudojo ir visas jų pulkas. Bet ir dabar tarpu vyrų užpuolikų pulko buvo didelė tvarka. Ant gando, paduoto per senyją vyrą, kareiviai susimetė į vieną pulkėį ir ėmė trauktis šalin, gin-damiesi tolydzio ir spaudžiami iš visų pusių. Tvar-

koje jie persidangino per Jauskuldą upę ir pelkėtus jos krantus ir tiktai dabar pasilido visų smagumu, bet vis tvarkoje, pro Komiškius namon lėkti.

Pilės vyrai, praviję plėšikus ir palydėję juosius per keles varnasas, sugrįžo atgal, nes ir patįs jie ir žirgai daugumo buvo ikvaliai nualsinti. Apart to visiems rūpėjo apžiūrėti ir sužeistuosius, tarpu kurių gulėjo ir Radušis su sužeista koja. Ilgūnas su Virpša nesėjo apžiūrėti savo draugą, kaip jau šale jų atsirado Triobius su Kuru.

— Na! Virpša, jau kad dėkui, taigi ir dėkui tau ir tavo draugam! — kalbėjo, pasveikinęs vyrus, Triobius. Ne daug jų, bet užstojote visą pulką. In jų vidurį kaip į pilį veržėsi per kiek laiko Bukotuko vyrai ir nieko negalėjo padaryti... Ir gražu-gi buvo, vyruti, žiūrėti: kiekvienas lindo prie jų, smelkėsi, tartum, prie krivių-krivičio dėl žegnonės, ir kiekvienas, gavęs smugį, arba kniubščias žemyn nosia smuko, arba susilenkęs labai dievobaimingai skrijo į šalį. Bet gražiausiai buvo, kada jų bendras Ilgūnas du vienu pasitiko su Bukotuku. Bukotukas pas mus ant visos apigardos garsus kareivis, vienok ir jis nedasilakė. Na, ir dėkui-gi jums! Dabar aš jų su savo jau n'išleisiu. Kūras man sakė, būtin sveikim vis tiek kur būti, na, tai būkite pas mane, o ką apie išėjimus dėlei savo reikalų, tai galite kad ir metus būti pasitraukę, kad ir dvejus.

Ant gunios pasidėję Radušį nugabeno į pilę. Kitus sužeistus apžiūrėjo tipogai, ir savuosius, ir svetimus. Paliepus juosius perkraustyti į pilę, Triobius nusivedė su vyrais į Detuvą.

Iš pilies patikty čjo moters, mergos, bėgo vaikai su riksmais. Visi džiaugėsi iš atremimo užpuoliki, visi gerbė apgynejus, o ypač Virpšą su jo vyrais.

Ties pilies vartais patiko vyrus patį Triobienė su dukteria, geltonplaukia Danuta ir su dviem merginom, viešniom iš Senpilės, Ruškiutėmis. Danuta galejo būti kaip penkiolikos ar šešiolikos metų, o iš Ruškiūčių viena buvo truputį vyresnė, o kita dvejas arbi ir trejais metais jaunesnė. Abi Ruškiūtės buvo juodplaukės. O visos labai gražios. Danutos mėlynos akys, kaip lino žiedas, labai taikiai ir meliai žiūrėjo. Ruškiūčių-gi pažvilgis buvo smarkesnis ir iš sykio reiškė jų traškesnį ir judresnį būdą. Vienok iš visų už gražiausia buvo laikoma vyresnioji Ruškiūtė. Kaip iš kalbų dasizinojo paskui vyrai, dėlei jos tai ir buvo daromi visi šitie užpuolimai. Užsimanė, mat, ją Bukotukas piktumu paminti ir emė. Tiktai dabar vaikiniui suvis nepagiliaivo ir jisai gulėjo apmiręs. Užpakalyje moterų stovėjo Triobiaus sūnus, Skirmuntas, vaikiną suviršum dvi-dešimties metų.

Visi sveikino ir Virpšą ir jo draugus, dėkavodami ir gerbdami juosius už jų pagelbą. Bet meliausiu dėl Ilgūno buvo padėkavojimas Danutos. Tiesa, jis buvo trumpas, ir labai trumpas, bet dėl jo, jis ir pats negalėjo pasakyti dėl ko, o tas trumpas žodelis „dėkui“ visus kitus persėvė. Nudyvyjo nemažai Ilgūnų Skirmunto apsiėjimas. Dasizinojės, juog Bukotukas drūčiai sužeistas guli be žado, jisai pasaukęs bobą ten kokią, nuėjo duoti tam ypatingą pagelbą. Pas Romaną Ilgūnas negirdėjo niekad, bo teip galima apsieiti su priešu. Ten jisai girdėjo tiktai tokias šnekas: ot toks tokį suėmęs, akis jam išdūrė, toks tokiam liežuvį nupiovė, ausis nukirto, rankas nukapojo. Bet kad gudas sužeistą priešą gydytų ir karšintų, tai to negirdėjo jis niekad.

(Toliaus bus.)

Knygne Susivienijimo L. R. K. A.

randasi šios knygos:

„Tėvynė“, 1896—1899m.	\$1.50
Budas Senovės Lietuvių, S. Dauk.	.50
Ta pati, apdaruose, Lietuviai Amerikoj, Jr. Jona-	.75
nas	1.60
Kn. A. Burba, jo darbai ir gyvenimas	.25
Medega musų vaistinin-	.40
kystei, Basanav.	.40
Lietuviška Kristomatija	.50
Padėjimas Lietuvių Tau-	.40
tos, gr. Lelivos	.40
Rankvedys Senoviškos Istorij- os, kun. A. Mil.	.50
Pajauta (vertimas iš len-	.60
kiško)	.60
Petras Zemaitis (vertimas	.25
Astramsko)	.25
Kristij. Duonelaičio raštai	.40
Medega Simano Daukanto	.80
biografijai	.80
Našlys, Eduardo Jungo	.15
Kražių skerdynė	.15
Europos Istorija, parašė	.15
Preeman	.15
Gipsinis Irts, perspaudi-	.15
mas iš „Tėv.“	.15
Zentas dėl parodos, kome-	.15
dija Bilinsko	.15
Mainierys ir lėberys	.20
Diedai ir gražina, Mick.	.30
Kuomi žmonės gyvena	.15
Pripilo Ožys..., drama	.15
Jonas iš kempės ir šilko	.15
Pavasario balsai, Maironis	.15
Konradas Valerodas	.10
Dogmatas apie pragara, kun. Kaulakis	.15
Lietuviškai-trakiškos studij- os	.60
Lietuviškas albumas, II l.	1.00

SERGANTIEMS

Garantuojame pilną išgydymą. Paelektrizuojame gydan visokias pasleptas ir paviršines ligas, kaip antai ligas širdies, plaučių, inkstų, pilvo, galvos skaudėjimų, silpna atminti, dvasiška nusilpimas, lytinės silpnybės, skribros, sutalma, veži, laikyko pas moters, kraujavima ir tt. nervų ligas, podagra, reumatizmas dusinimas, paralyzių ir tt. Ties taliaus gumbas: sydan gimdymo ligas, višokis sutinimas ir tt. Nerviškas ligas gydan su pagalba geriausia elektrizisku prietaisu.

Lytisaku daliu ligas išgydan per **kelela diena**. Kraujo užnuodyjimas, odos ligas, svetimų begimas, žaidas gerleji ir burzo, nosy, akys ir ananas, netekicia vyriškumo, lytinis nusilpėjimas ir tt. gydan Kuzneckimizingaisiais ir **dvarantulu pilna išgydyma**. **Chro-**niaškos ligos yra mano specializacija. Gydytojas turatorius. Nuodugnis išsargaminimas ligonio ir jo išgydymas—tai yra mano pridedas.

DR. LANDES
Sceptilinis specialistas.
134 E. 24-a ul., **Manpa** Lexington ave., **NEW YORK**.

Valandoms nuo 9 ryto iki 8 vakara, Nedėlioms nuo 8 ryto iki 4 po pietu. Negalinti asabiskai atilankyti, gali parašyti laislaika: businiai reikalaujame pasijoti instikijimo. Szneku visokiose kalbose. Turis praktika Lehmann Bellevue Post Graduate University Hospital. Direktorius Medicinisko Instituto. nuo 1 Aprilio persikrautes' ant 140 E. 22 St. arti Lexington Ave.

DOVANAI Visiems Sergantiems iki visizskai bus išgydyti.

GARSINGAS
ELEKTROS DIRŽAS
“GIANT”

Elektrika tai gyvastis. Medicinos vienos daugel įgose nepakanka, idant visizskai išgydyti. Jos pataiso simptomus, bet organai liekasi ligos susilpinti ir medicinos negali jiems sugrąžinti tą drutumą, kurį patrotino per kroniziską arba kitokią ligą. Išz tos tai priešasties daugel žmonių ligus metus varvoja gyduoles veltu, o kiti, po vartojimo vien tik gyduolių ir bemislydami, kad jau dabar sveiki, išz mažiausio prietikio vėl puola atgal į senąją ligą.

Electro-medical gydymas (elektrika ir gyduolės) yra vienatytas budas trumpiausiam laike tikrai išgydyti kožną kroniziską arba kitą ligą. Dėl iszrodymo to siuncziam kiek vienam sergancziam, kuris atsizaukia, musų garsų elektriziską diržą „Giant“ uždyką iki visizsko išgydymo.

Kostėjimas: silpnumas, reumatizmas, nesutrievojimas: asthma, liga skilvio, kepenų, plaučių, pusbės, širdies, kraujo ir nervų, impotenzija, sterilija, uždegimas, plauky silukimas, gomorhoos, asazai, syphilis, hornis, moteriškos ligos, uodis, nosies, akių, ausių ir gerklės ligos, nežėjimas, iszstumszimas, neregularizska menstruacija, malarija ir tt. **neatjogai kokia liga, atlek ir duokis musų specialistų peržiūrėti, arba, jei toi gyvenat, praneskit palatin apie savo ligą, rasydami jas**

New York Specialty Co.
Room 27, 52 West 18-th Street, New York, N. Y.
Mes garantuojame išgydymą. Ofiso val.: mzioką d. 11—1, szventą d. 10—1

The Shenandoah Trust Company

Kapitolas \$125,000 Pervaisis \$22,000
 Vienatini Lietuvoska banka, kurios akcijonierj dauginas lietuviai. — Moka 2 procentu nuo padetu pinigų.
 Adaras kasdien nuo 9 ryte iki 3 po p., subatomis nus 9—12 ryte ir 6—10 vakare. Galima susikalbti Lietuvoska.

Geriausias

Kriauczius

gyvens
SHAMOKYNE, PA.

laiko 12 darbininkų, su kuriais pasiuva kuogeriausiai visokius viršutinius vyrų drabužius. Kas antra nedėlija atvažiuoja į New Philadelphia ir į Cold'g., Pa., pamieruoti. — Primiruoti atvažiuoja **BALTRUS IVANAUCKAS**, kuriam galima užmokėti pinigų ir duot jam naujų orderi.
 Ofisas netoli pašto — pas

McGANN, Tailor.

NAUJAUSIAS KATALOGAS.

Visokių Lietuvoskių Knygų ir kitokių daigtų, isleistas atsakyrio knygtuteje Norinti gauti kokių knygų su gražiais skaitymais, arba kitokių daigtų, prisiekite už a centus marke, o bus jums pristytas katalogas tiesiog į namus, iszkurki galėsite iszsrinkti ką tik norėsite. Reikalaudami katalogo, raszykite ant sekancio adrees:

T. P. KRIZANAUCKAS,
 L. Box 62.
 Shenandoah, Pa.

Puikniausias Drapanu ir . . . Apautu o Sztoras

visoje Pottsville, Pa. Siuvame patis visokius siutus, nuo 15 dol. 20 iki 25 dol.; gatavų, kas kokių nori, gali iszsrinkti, nuo 6, 8 ir 10 dol. ir augscziau. Ant lange Zvaigždė, kad nopractum.

IRSZKUS HEBER
 206 N. Centre St., Pottsville, Pa

PUIKIU . . . CZEVERYKU!

del vyrų, moteriu ir vaikų.

Kiekvienas poras gvarantuotas. Prekės pigesnes kaip kur kitur.

Darbinu czebuty ir „rubinių“ geriausiu.

Jei vieną kartą pas mus pirkisit, tai visada ateisit pas mus. Mēs prilaikom nieko kitko, kaip tik czebuty ir czeveryku, o tai kuogeriausiu. Neužmirszkite vietą:

PhilShoeStore
 210 N. Centre St., Pottsville, Pa.

S. JARMULOWSKI,
 No. 54 Canal Str. New York.

Aš užlikau BAN-KA, kuroje galite saugiai pasidēt savo pinigų. isz-mainau pinigų, su žemiu AGENTURA visu laiviniu kompaniju ir gelezinkelio tikietu. Szpiortes į ir isz Europos. Teip, iszveziau pinigų į visas dalis svieto ir iszaduotu vekselus ant visu didziuju miestu Europos. Bankas Europe, Hamburg: S. Jarmulowski, Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

In Europa uz \$5, \$7

su garlaiviais, kuriais gyvulius veža, į Antverpus ir Hamburgą, ties garlaiviai kas nedėle. Krepkites pats

JACOBS, general-agenta
 38 Canal St., New York.

Namie muszu Gyvuli.

Mėsa yra geriausia. Tokia mėsa pardnoda asz savo buczernėje. Visada kuoz szvieziausia ir geriausia. Kurie pas mane dar nebuvote, pamėginkite, o žinau, kad liksite mano žostumieriais.

RAULAS CZERNECKAS
 38 Centre St., Shenandoah, Pa.

Jesse B. Davis

Insurance and Real Estate Agency

Uždeta 1872 metuose
 120 S. Jardiⁿ St., Shenandoah Pa.

Stebetina proga

Vaikams prie miszių suknie, geriausio **KASZMERO**, su puikium pamusalu, už **\$3.50**

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75. Ploszcziai \$16.00 ir daugiaus. Kunigiszkos suknie \$12.00 ir augscziaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 extra gera \$20.00 augsc. u.

BOHNE BROS. & CO.
 34 Barclay St., New York.

Vincas Minkevicius geriausias musu graborius parsamdo arkliaus pavieniui, arba karietas veselijoms, kriksty-noms ir visokiam reikalui Par-aeza anglis ir krausto. Tai tikrai geras žmogus; jo adresas: 109 S. Main st. Shenandoah Pa

KATALOGAS

Naujausiu Katalikiskiu Knygu ir teip visokių daiktų: szkaplieriu, visokiū brostiu, pargabentu iš kraujas rožančių, abrozu ir abrozeliu, šilkiniu ir pastatomu altorėliu, dailiausiu ant svieto kokiu dar nebuvu popieriu del rašymo gramatu. Pristukti už 2c. marke o apitaisy-i naujausiu knygu katalogą, iš kurio galėsi pasirinkti, ką tik norėsi. Adresuok teip:

A. J. KAZLAUCKAS,
 1013 W. COAL ST., Shenandoah, Pa.

JAMES J. McGINTY

Laidotojas lavonu ir balsamavo-trojes prie lietuviszkos parapijos Brooklyne. Laidoja ant visokių kapiniu.

Parsamdo karietas ant szornenu, veseliju ir kituose reikaluose labai pigini. Gyvenimas ir kancelarija
72 So. 2-nd Str., stonia po 76 So. 1st Str. Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti. Telephonas: 559 Williamsburgh.

JACOB MORCH

Pargabentinis
Deimantu

Pardnoda puikniausius auksinius daiktus, o ypatingai naudingus ant Kalėdų dovanų. Lietuviai, visi eikite pas

JACOB MORCH, 130 Broadway, Brooklyn, N. Y.

VYRAI IR MOTERES, RASZYKIT D-REI LARGE DEL RODOŠ.

Chroniszkas vyrų ir moteriu ligas gydau ir gvarantuoju.

Veitju, idant kosnas vyras ir moteriszke, varginami visokių umianczių ligų, ir besidigdami visiu nustoje vilties iszgyti, klausiu d-ro Large rodos. Gvarantuoju iszgydymą ir juog neatsinaujis mano metoda darytos į 20 ar 60 dienu sekancio:

Jaunystės klaidos, prarastas vyrizskumas, kraujo užnuodinimas.	Sifilis	Szirdies drebėjimas	Kosnulis
Szlapaupis	Varikoela	Kaulų gėlimas	Dziova
Impotencia	Gonorroha	ir gzių	Užhusimas
Melancholia	Lytiszka liga	Dantu gėlimas	Kankų drebėji-
Spazmai, para-	Babonal	Pritemustus akys	mas
lius	Užkietėjimas	Plaukų stinkimas	Abcnaus apsil-
Hemoroidai	Sztrikturos, Elitas	Sexualiszkas silpnumas	pinimas

Kataras

Nosies, Gerklės, Plauczių, Vidurių, Kepenu, Zaruų, Inkstų, Puslės ir Kvepavimo Kanalų. Gydau greit visokiu senuziu, akropulu, piltimus, vandenine pūkima, Kaitung, Eozema, Reumatizma, Nutukima, Neuralgija, galvos skaudėjimas ir tt. Ligos iszszies, nereguliarizskumas, kraujo pludimę, baltus piegus, nevaisiguma, palago ligas.

Pamirkit, juog gyvenimas ir smagumas priguli nuo greito iszgytmo ir isz-metimo nudoj isz krano. Liga praktika ligonbuvciojus ir Europoje ir su savo Nauja Metoda galiu visas ligas iszgydyti kuoveikiatsiauti, be skausmo ir pello. Rodo biure ir per laiszkus **DOVANAI**. Raszydamas idėk už 2c. marke į pamink gaziotos verda.

Nereikia gedytis, tik gydytis, nes ufeizdelamas tokias ligas kuoblogiausias paeckimas tureti. Visą korespondencija uzlaikome po sekretu.
 Parasykite vardą, pavardę ir adrees iszskaiti, kad mis laiszkas dacyti.
 Visas gramatas raszykite lenkiszko, lietuviszko arba angliszko kalboj

DR. LARGE MEDICAL INSTITUTE
 3034 Frankford Ave. Philadelphia, Pa.

Jei nandojiesi iš gėrymų, iai gerk vien geruosių, tyrus, kurei tavo sveikatai nekenktų.

Empire Distillery Company's DEGTINES IR VYNAI PRIPAŽINTI YRA UŽ SVEIKIAUSIUS.

Saliuninkai privalo vien nuo jų pirkti gėrymus, nes ir pigiai gaus. Apmokęjė randui czyžė (revenue stamp) galite gauti degtinių nuo 50 centų už galioną ir brangiaus. Turi 37 savo distilles, kur daro visokį gėrymą. Kreipkitės į kompanijos vyriausią biurą:

Empire Distillery Company
234-235 Broadway, - New York, N. Y.
arba pas lietuviską tos kompanijos reprezentantą

Dom. Brazinski
82 Bond St., - - - Elizabeth, N. J.

MAX KOBRE

(LIETUVISZKA BANKA).

40 Canal Str., — 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad parduodam sžfikortas ant greičiausių laivų. Esu užtvirtintu agentu ant linijų: North German Lloyd, Bremeno; Hamburg American Line, Hamburgo; Red Star Line, Antverpo ir Netherlamps Line, Roterdamo. Siunciu pinigų kuriuos jūs prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susišnokėti lietuviskai ir lenkiškai. Ateikite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Telpoši parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje. Priimam pinigų depositų bankos ir mokam po 34 procentus ant metų nuo 50 dol. Ji virszaus, kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačeti ir iszimti gali koznadžioną nuo 9 ryto iki 3 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po
Nr. 81 Grand st. Brooklyn, N. Y.

MIKOLAS GANO,

ARTISTA MALIORIUS.

Dirba paveikslus tikrai alijūnėmis farbomis ir pastelum. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, tapistūneria fotografiją, kad ir mažiuką ant bleks nuraunk į bilė aisekė. Drapanos gali buti permainytos pagal norą. Padarytus portretus be rėmy siunciu į kraują. Dirbtuvėje turiu daugelį musų didvyrių portretų: Vytauto, Adomo Mickėvyčiaus ir k. ant pardavimo. Tautiečiai! Nesiduokit bile kokiam fuszeriui apgaudinėti kuris nieko neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie savizkio, kuris savo portretais tuokstantis namų puosia. Rasiant dekit tokį adr.
Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

Ypatiskas Pardavimas

ateinančią nedėlę pas

LIEBERMAN'US.

Moteriszkų apatinių jėkių po 50c., 75c. iki \$15.00.
\$1.00, \$1.25 iki \$4.98.
Moteriszkų apatinių stutų \$1.25, \$1.50 iki \$12.50.
\$4.98.
Szkliinių siutų, apstatytų, tinkanczių dėl veselių, \$10.08, \$12.50 iki \$25.00.
Moteriszkų virszutinių dreszių 98c., \$1.25 iki \$12.50.
Moteriszkų štopkių ir jėkių \$2.98, \$3.98, stijo patalyniu plunksnas.

Jus pasieždyst 25c. ant kiekvieno dolerio, už kurl' ozton pirktet. Ateikit į musų sztorą vieną kartą, o jus ateisit visada. Nes mes turim tai, ko jums reikia, ant žemesnių preklių, nekapi kur nors kitur. — Tėmykit gerai vietą: pirma drapanų kupezystė nuo Centre St.

Lieberman's, 115 So. Market St., Pottsville, Pa.

Jei nori apsaugoti savo gyvasti
ir apginti nuo vargo savo szejmyna,
atmink, juog geriausia yra

FIDELITY Mutual Life Insurance Co. of Philadelphia

Policy'os išrašytos profesionališkam žmogni, kad tas pastojės paligėjusi, negali atlikti savo reikalų, yra išmokamos pilnais, tai yra ant visos sumos pažymėtos.

Jeigu-gi policy'ja buvo išimta ant endowment plano, tai pažymėta ant policy'jos suma bus išmokėta paibaigoje endowment'o periodo, arba pirmiaus, jeigu smertis ištinka.

Norėdamas dasiznoti aiškesnias žinias, rašyk pas

KUNKLER & MUTLER
MANAGERS

66 Coal Exchange, Wilkes Barre, Pa.

Ar turi Piano?
Jeigu ne, kreipkis pas
WINTERROTH & CO.
padirbėjai

PIANU

105 East 14 St., New York,
arti 4th Avenue.

Szalinė kupezystė: 98—5th Ave., ant kampo 15th St., N. Y.
Teip-pat 62—64 Colden St., Newburgh, N. Y.

Pianu nuo \$50 prasideda. Puikiu nauju stacziu Pianu \$125

Gvarantuojame ant 7 metų, duodam krasę ir apdangą dykai drauge, Prilaikom visada pianų visokio padirbimo. Parsamdome ir parduodam pianus po lengvomis iszlygomis. Nubalsuojam, pataisom, apmainom ateikt ir pasizirek pas mus, pirmkol kitar pirksa.

Tikrai gryna Altoriaus Vyna

gausit pas Barnston Tea Co.,

6 Barclay St., New York.

Importuoja jie rusiszką arbatą,

kavą ir visokį vyną.

Pabandyk porą WAUKWELL-CZEVEKYKU dėl vyru, po \$3.50, ant pardavimo pas Ben Friedman' gerai žinomą

Unijos Czeveryku Sztora

153 Grand st., arti Bedford Ave.
Brooklyn, N. Y.

DIDI PASKYRA AMBRELIU

Vienatinis Lietuviškas Biuras Philadelphijoje

Parduoda laivakortes iš Europos ir į Europą. Siunčia pinigų į visas dalis svieto pagal pigiausių kursą. Sutauso daviernastis, pajiesko pinigų, doleris ir skolas iš Lietuvos. Išranda darbą ant kož no pareikalavimo. Užsima visokiomis provomis kaip Amerikoje, taip ir Lietuvoje, ir tt. Gyvenantieji kituose miestuose lai rašo pas mane apie savo reikalus, o bus užganodinti.

Remkit savo tautietį!

Romanas Karuža, 830 So. 2-nd St., Philadelphia, Pa.

Vienatinė katalikiška

Lenkiskai - Lietuviška Banka

TAUTIETI! Ką nori remti, savuosius ar svetimus žmones? Jeigu savuosius, nusiduok pas

A. Grochowski & Co.

298 Bedford Ave. (arti Grand St.), BROOKLYN, N. Y.

Siunčiamas seną krajų pinigų, taipogi jų išmainymas ant by kokių. Visokius dalykus ir reikalus, prigulincius advokatams, atliekam kuopulkausiai, kaip krajų taip ir Amerikoje. — Musų banka jau 22 metu gyvenoja, kas gali liudyti apie jos atsakančią vedimą.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl išmainymo, kaip to Malakolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir tt. — Meldžiam adresuoti:

A. GROCHOWSKI & CO., 298 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

Uztikimas padejimas ir apsaugojimas.

5 proc. Aukso Bondai 5 proc.

Kapitolas ir interesai mokami Suvienytų Valstijų aukšniais pinigais.

The Washington Life Insurance Company of New York

Uzdėta pirm 43 meta.

Kapitolas \$17,000,000.

dabar siulo ant pardavimo aukso bondu 5 proc. kuponus, ant kurių kapitolas ir 5 proc. interesų bus išmokami jums patiems būnant gyvam, o atsitikus mirčiai — jūsų įpėdiniams. Pardavinėjami ant dešimt, penkiolika arba dvidešimt metinių ratų. Šitie bondai parduodami nuo \$1,000 iki \$10,000. Milijonai šitų bondų yra jau užprašyta prakiliųjų biznierių Suvie nytose Valstijose teipgi ir lietuviškų kunigų. Atsitikus mirčiai, visi mokesčiai pačiuola ir bondai kuoveikiaus prisiunčiami paveldėtojams. Prie kiekvieno bondo yra keturiasdešimts interesų kuponai pridėti (kiekvienas po \$25.00, užmokėtini aukso pinigais 1 d. Sausio ir 1 d. Liepos). Šitie bondai yra taip pat užtikimi, kaip Suvienytų Valstijų valdžios bondai, o kaštuoja šaucei menkiaus. Per šitas bondas

The Washington Life Insurance Co. of New York siulo turta ant ilgo ar trumpo česo ir lengvų mokesčių, neatsiektų pinigiskame sviete.

Atsiųsk savo pravarde, adesa ir gimimo dieną pas

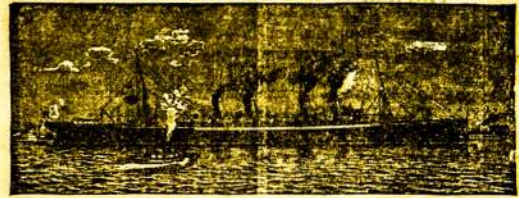
ALEX. GINZBURG, Special Agent
220 Broadway, N. Y. City

o mes atsiųsim tau surašą ir prekę šitų bondų pagal tavo amžių.

BISCHOFFS BANKING HOUSE

uždėta 1848 metu

237 Broadway, kamps Park Place, priezas didij paczia, New York.

Siunčiame pinigų į seną tėvynę kuocsakanciausiai, pagal dieninio kurso, su kiekvienu iš New Yorko išplaukiančiu greitlaiviu, taip juog į 12 dienų krajų priimti lieka.

Išsiunčiame szipkortes ant geriausių garlaivių dėl atkeliavimo iš Europos, neužlaikydami, ir pirkejui szipkortes duodame žinią, kada jo pasazierius pribus ir ant katro laivo.

Parduodame szipkortes ant geriausių garlaivių dėl parvažiavimo į Europą ir pristatome pasazierius ant laivo u ždyką, o kas pas mus paraszys, pranesdamas apie savo atkeliavimą ir paduos aisčiai dieną ir adyną, kuriuom gelžkeliu arba botu iš vietos išvažiuos, taia atsiųsime savo pasiuntinį ant įsitikimo, o tokiu budu apsisaugos nuo gabijų apgavikų.

Išmainome pinigų visų kraštų svieto pagal dieninio kurso. Bankoje savo visados laikome daug pinigų dėl išmainymo, kaip to Malakolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir tt.

Agent'ura „Erie“ gelžkelio ir visų kompanijų apsisaugojimo nuo ugnies.

Dėl artesnės žinios raszek į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

237 BROADWAY, NEW YORK.

Nu 1848joje Banka atvira nuo 10 klit3 adynai.

Lietuwiszka Aparatu Dirbtuwe.

Guodotiniams tautiskoms ir badnytinems Draugystems isdirba: Karunas, Amerikoniskias, Wellawas, Szarpas, Juostas, Kukardas, Zenkietius, Kepures ir dei Marszaiku pardedus.

Guodotiniams Kunigams isdirba: Kapas, Arnotas, Dalmaticus, Albas, Stulas ir wius becyminis pardedus. Visoki darba atlieka artistiskai ir laika.

Noredamos guodotinos Dretes, arba guodotini Kunigai, kad Jusai dvykas buta priederancijai atlikas ir tuom suskelpi savo tautetg, pawekite ji tikrai lietuwaitiai,

T. ANDRUSZEWICZ & CO.

115 W. Division St.,

Chicago, Ill.

V. DACKEVICZIUS

Biuras pardavimo laivakoreziu ant visų užatlantiskų linijų.

Mainymas ir siuntimas pinigų į Lietuvą, Lenkiją, Rusiją ir Galiciją be jokii kasztų tam, kuris pinigus gauna.

Teipogi apsaugojimas nuo ugnies ir ant gyvasties. — Lygiai atliekti visokias provas rubežuose Lietuvos, Lenkijos ir Rosijos.

Thomas, Tucker Co., West Va.

Telephonas: Cumberland, Davis Coal & Coke Co.